

VAKBLAD
VOOR DE
BELGISCHE
ZEEVISSERIJ
39e JAAR

VERSCHIJNT WEKELIJKS

HET VISSERIJBLAD

VRIJDAG 6 APRIL 1973 — PRIJS 20 F — Nr 14

CASINO KURSAAL OOSTENDE

NIGHT-CLUB „LA CHAMPAGNE”

Zaterdag 7 april van 22 uur af
Zondag 8 april, the-dansant
van 16 tot 20 uur :

**MERINO COSTA
Y SU ORQUESTA**
Piano : **FRANZ ANDRE**

Als attractie :

PACO PACO
en zijn 2 Palmeros

PAASGALA'S

Auditorium - 21 uur
Zaterdag 21 april :

**RAPSODIA
ROMANA**

Een grandioos roemeens
spektakel

Plaatsen : 150 - 125 - 100 en 75 F

Zondag 22 april :

**GHEORGHE
ZAMFIR**

en zijn orkest
Roemeense virtuoos
met de Pan-fluit

Plaatsen : 150 - 125 - 100 en 75 F

Lokatie : Casino-Kursaal,
alle dagen van 10 tot 13 uur
en van 16 tot 19 uur.

Voor alle inlichtingen :
Telefoon : 059/751.11

(461SW—7137N—7350V)

★ Te koop gevraagd: Een
VISSERSVAARTUIG minder
dan 10 jaar oud, lengte 36 m.,
dieselmotor 8 à 1200 pk van
het type M.A.N.-Deutz. Schrij-
ven bureel blad 7221V.

TE KOOP GEVRAAGD Een of twee GARNAALVISSERS- VAARTUIGEN

in goede staat en onmiddellijk
kunnende mee vissen

Schrijven met prijs
bureel blad nr 7329V.

TE KOOP GEVRAAGD

Tien VISSERSVAARTUIGEN,
bezittende het bewijs van
deugdelijkheid met opgave
van de verkoopprijs en nodige
inlichtingen op de meetbrief
vermeld. Het is nutteloos zich
aan te bieden. Alle inlichtin-
gen zijn vertrouwelijk en moe-
ten gestuurd worden naar
„Het Visserijblad”, H. Baels-
kaai 30, Oostende.

(7344V)

Inlichtingen:
Postbus 139 Oostende
Strikte geheimhouding verzekerd

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

H. Baelskaai 40, OOSTENDE
— Tel. 767.07 —

— 0 —

HET KOUDSTE
HET BEST BEWERKBAAR

(6080V)

REDERS en
VISSERS,
voor uw

**SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING**

wendt U in volle
vertrouwen tot de

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 811.01

DE BELGISCH-NEDERLANDSE ZEEMANSALMANAK 1973

De 35e editie van de „BELGISCH-NEDERLANDSE ZEEMANS-
ALMANAK” is voor 1973 verschenen.

De vele gebruikers van de „BELGISCH-NEDERLANDSE ZEE-
MANSALMANAK” doen er goed aan zo spoedig mogelijk hun
bestelling door te sturen. Dit kan geschieden tegen overschrijving
van 500,— fr. (36 gulden voor Nederland) plus 33,— fr. verz-
endingskosten (4 gulden voor Nederland) op postrekening
41.89.87 van het „Nieuwsblad van de Kust”, Hendrik Baelskaai 30,
te Oostende.

De BTW van 6 t.h. is niet inbegrepen en belooft 30 fr.

HET IS TEVENS VERKRIJGBAAR :

A. BELGIE

- ter drukkerij „Nieuwsblad van de Kust”, Hendrik Baelskaai
30, te Oostende ;
- Stadsbureel, Vindictivelaan 22, Oostende ;
- beroepsvereniging „Hand in Hand”, Tijdokstraat 34, te Zee-
brugge.
- Rederscentrale, Vismijn, Nieuwpoort.

B. NEDERLAND

- Handelsmaatschappij NAUTILUS, Postbus 5097, Scheveningen
- Handelonderneming MARITIEM' Vissershavenweg 46, Sche-
veningen.
- N.V. Handel- en Industriële Maatschappij J. VAN BEELEN,
Middenhavenstraat 58-62, IJMUIDEN.
- Coöperatieve Inkoopvereniging van Visserij-benodigdheden
G.A. Texel, Magazijn Haven 17, Oudenschild Texel.
- Henk Zwart, Machinefabriek, Middenhavenstraat 76, IJmuiden.

Geen enkel eksemplaar wordt toegezonden zonder voorafgaan-
de betaling.

- Levering van vislieren
- Inbouw van alle scheepsmotoren
- Scheepsreparaties
- Schepen kunnen worden gedokt
- Ombouw en afbouw van viskotters

Machinefabriek J. LINDENBERG

Nijverheidsstraat 3 - Terneuzen
(NEDERLAND)

Tel. 01150 - 3581 - 4343 - 5175 - 4449

(7063V)

DE HAVEN VAN ZEEBRUGGE EN DE TOEKOMST VAN DE OOSTKUST

Het Willemfonds in samenwerking met het Gemeentebestuur van Knokke-Heist, hebben een studiereis ingericht naar de kerncentrale te Doel, bij Antwerpen, en naar het waterbouwkundig laboratorium te Borgerhout.

Het doel van deze reis was een inzicht te krijgen van niet zozeer hoe een kerncentrale werkt dan wel wat de inplanting van dergelijke centrales als invloed hebben op de toeristische nijverheid van de Oostkust, vooral gezien het in de bedoeling ligt meerdere dergelijke centrales te bouwen tussen Zeebrugge en Blankenberge.

In Borgerhout wilde men nagaan welke invloed de bouw van de zeeluis te Zeebrugge zal hebben op het uitzanden — of verslibben — van de oostkust.

KERNCENTRALES

De Ebes-direktie te Doel aan de Schelde had zich voornamelijk tot doel gesteld ons enerzijds te overtuigen van de noodzakelijkheid om dergelijke centrale te bouwen en anderzijds ons wetenschappelijk onbetwistbaar duidelijk te maken dat deze centrales 100 % veilig zijn en geen enkel gevaar aan radio-actieve besmetting inhouden.

Statistisch werd bewezen dat het verbruik van elektriciteit in België om de tien jaar verdubbelt, zodat er elektriciteit moet gemaakt worden ten ware men zou geneigd zijn het gebruik van elektrische huishoudapparatuur, t.v.-toestellen enz. te verbieden. De consumptie groeit dermate dat er voorzieningen moeten genomen worden, terwijl het fabriceren van elektriciteit, volgens de vroegere procédés met gebruik van kolen of fuel, nooit tot het vereiste kwantum kan komen.

In Amerika heeft men dit reeds lang ingezien en is men derhalve de bouw van centrales begonnen, die de energie uit kernreactie halen.

In tegenstelling met de vroegere elektriciteitscentrales heeft de kerncentrale als allergrootst probleem de noodzaak aan duizenden ton water om de kernreaktor af te koelen. Daarom werden dergelijke kerncentrales aan rivieren gepland; de hoeveelheid koelwater die men nodig heeft is echter zo groot, dat men slechts een paar van die centrales op één rivier kan bouwen, wil men vermijden dat het waterdebit zo laag zou komen dat de zeevaart zou verhinderd worden. Daarom zullen de meeste van die centrales aan de kust worden gebouwd, waar men zeewater voldoende heeft en waar men tevens dit koelwater zou kunnen aanwenden om te ontzilten en ons tekort aan drinkwater aan te vullen.

VEILIGHEIDSMATREGELEN

De bouw van de twee koepels te Doel (te Zeebrugge zouden er 10 komen) zal circa 12 miljard kosten en duurt ongeveer 5 jaar. De langste duur en het grootste deel van de kostprijs wordt besteed om de veiligheid te waarborgen.

De kernreaktor, waar de uraniumsplitsing geschiedt, is gevat in een luchtdichte stapel bol van 45 m doormeter, dan heeft men een vacuum en jaarna is het geheel omgeven door een betonnen muur en koepel van 1 m. dikte. Het water in de reaktor komt nergens met de buitenwereld in aanraking, zodat iedere ontsnapping naar buiten uit totaal onmogelijk geworden is. De vrees tot ontploffing is daarenboven helemaal ongegrond, gezien vooreerst het gebruikte uranium veel on-edeler is dan dit bv. bij atoombommen gebruikt, terwijl de druk duizenden maal lager is dan bij een atoombom waardoor ontploffing eenvoudig onmogelijk is geworden.

NADELEN

Het grote inkonveniënt van tien dergelijke 45 meter hoge betonnen koepels is echter de horizon-vervuiling. Men kan zich immers moeilijk voorstellen dat de badgasten (nog aangenomen dat zij psychologisch de vrees voor ontsmetting zullen kwijtraken) verliefd zullen geraken op een landschap waar tien betonnen mastodonten prijken, met daarnaast

enorme stalen konstrukties met hoogspanningskabels naar het binnenland.

Een tweede vrees en zeker niet de geringste, is de bedenking dat, wanneer het landschap nu toch zal ontsierd zijn, de achterhaven van Zeebrugge, na de bouw van de zeeluis, de vestiging van allerlei industrieën zal in de hand werken, ook al omdat de vereiste energie voor deze industrieën vlak bij de hand zal zijn. Komt daarbij dat het zeewater, aangewend om de reaktor af te koelen, terug in zee zal geloosd worden, oostwaarts van de „Môle", waardoor het zeewater enkele graden zal verwarmen, zonder dat men weet welke invloed zulks zal hebben op de fauna en de flora van de kuststreek. Er zou weliswaar een gedeeltelijke oplossing voor het probleem gevonden zijn moest men de bouw van dergelijke centrales 10 à 15 km. in zee plannen, maar gezien dit nieuwe hogere kosten betekent, mag wel worden verwacht dat EBES aan de politieke top de nodige invloed zal gebruiken om de centrales op de kuststrook te mogen bouwen.

DE ZEESLUIS VAN ZEEBRUGGE

Het bezoek aan het waterbouwkundig laboratorium te Borgerhout is een desillusie geworden. Ver van ons te willen beweren dat deze instelling van het ministerie van Openbare Werken een dure geldverspilling zou zijn, hebben wij toch de indruk opgedaan dat de proeven i.v.m. Zeebrugge slechts in het programma werden opgenomen ingevolge de publieke reactie en onder druk van enkele professoren, die de werken te Zeebrugge van bij het begin hebben veroordeeld. Men spant hier een beetje het paard achter de wagen.

In het waterbouwkundig laboratorium te Borgerhout onderzoekt het ministerie van Openbare Werken hoe onder meer stromingen en getijden worden gewijzigd wanneer iets aan de loop van een rivier of de natuurlijke bodem van de zee wordt veranderd. Zo heeft men proeven gedaan voor de Zaire (de Kongostroom) en kan men er thans de Schelde zien vloeien (met normale vloed en ebben) van Hansweert tot Antwerpen, om thans zowel de rechte trekking van de bocht van Bath uit te testen, als het trekken van het Baalhoekkanaal. Het viel ons wel op dat dit schaalverkleind Scheldewater over een gemetselde vloer vloeit i.p.v. over zand. De begeleidende ingenieur was dan ook enigszins verveeld met onze vraag hoe met dit model kan worden nagegaan waar en in welke mate verzandingen en ontzandingen in de toekomst zullen plaats hebben. Met het inbrengen van korrels in het water van het model kan worden afgelezen waar zand wordt afgezet en waar de oever wordt uitgeschuurd; enigszins onwillig echter moest worden toegegeven dat het kwantum van afzetting of uitholling niet met volstrekte zekerheid en slechts benaderend kon worden aangeduid.

(Vervolg blz. 2)

VOORLICHTINGSVERGADERING VAN DE REDERSCENTRALE

Wij herinneren eraan dat de voorlichtingsvergadering voor de Oostendse reders doorgaat op heden vrijdag 6 april, te 16 uur, in het lokaal „Zeemansverlangen", Dr. Ed. Moreauxlaan 49, Oostende. De voorlichtingsvergadering voor de Zeebrugse reders gaat door morgen zaterdag 7 april in de vergaderzaal van de vismijn te Zeebrugge om 10 uur.

De vergadering voor de Nieuwpoortse reders ging door op maandag jl.

DE SLUIS VAN ZEEBRUGGE

In een splinternieuwe hall heeft men nu de kust gebouwd vanaf Blankenberge tot aan Cadzand. Helemaal af is het nog niet. Het is eveneens een gemetselde bodem zonder zand en men hoopt binnen een kleine maand water in het model te kunnen brengen. Men blijkt echter momenteel over zeer weinig meetgegevens te beschikken zodat de dienst voor Bruggen en Wegen te Oostende nog heel wat metingen zal moeten doen vooraleer het model met de eerste proeven kan beginnen (september 1973). Het doel is na te gaan in welke mate de getijden en de stromingen zich zullen wijzigen wanneer de zeesluis te Zeebrugge eenmaal door strekdammen zal ingesloten zijn.

Het is nl. noodzakelijk dat de zeesluis, gepland op de kusthoogte, dient beschermd te worden door kilometers lange strekdammen, waardoor o.m. voorkomen wordt dat metershoge golven op de sluis zouden beuken en die zouden beschadigen. Het is eveneens tussen deze dammen dat zowel de zeeschepen als de vissersvaartuigen zullen dienen te

varen, wat volgens ons nog altijd een enorm probleem blijft voor de visserij en wat uiteindelijk de visserij zal verdrijven. Het ware o.i. dan ook uitermate noodzakelijk dat men nu reeds proeven zou aanvangen om na te gaan hoe en waar men op het grondgebied van het vroegere Heist een nieuwe vissershaven kan bouwen. Heel voorzichtig hebben wij de vraag gesteld waarom de bouw van de sluis werd aangevat voor men proeven heeft genomen, voordat men het resultaat van de proeven kent. Men heeft ons verklaard dat de bouw van de sluis niets met de proeven te maken heeft; dat de proeven alléén betrekking hebben op de invloed van de bedoelde strekdammen.

Heel voorzichtig werd de vraag gesteld wat men zou doen wanneer de proeven zouden bewijzen dat de strekdammen voor de oostkust de ondergang zouden betekenen.

Maar in dit geval zijn er twee mogelijkheden: ofwel bouwt men dan die strekdammen niet, (en dan kan de sluis niet gebruikt worden!) ofwel bouwt men die dammen wel en moet de oostkust zijn strand afschrijven en naar andere toeristische mogelijkheden uitzien. Over de mogelijkheden voor onze zeevisserij wist men uiteraard niets.

Zou men traantjes laten voor een paar miljarden in het water? D.

HOE SOMMIGE REDERS OP SLEEPTOUW WORDEN GENOMEN

REDERSCENTRALE HOUDT VOORLICHTINGSVERGADERING

Vorige week kwam de Raad van Beheer van de Rederscentrale bijeen. Eén van de voornaamste aangelegenheden welke werden behandeld betrof uiteraard de aktie welke sommigen momenteel tegen de Rederscentrale menen te moeten voeren. In een tijd waar iedereen zich ervan bewust is, dat slechts met vereende krachten resultaten kunnen worden bekomen, — dit geldt voor alle sectoren — maar in de eerste plaats nog meer voor de sektor als de zeevisserij — trachten sommigen thans in ons klein zeevisserijbedrijf, dat binnenkort met talrijke nieuwe en belangrijke problemen zal worden geconfronteerd, de eenheidsorganisatie te verbreken.

De meeste reakties die wij van overal ontvangen, komen neer op de onbegrijpende uitroep: hoe is dat mogelijk?

En inderdaad, wat gaat er om in de hersenen van sommige mensen die zoiets als de Rederscentrale teniet willen laten gaan. Er zullen steeds moeilijkheden zijn. Steeds zullen er personen zijn die om een of andere reden worden aangevallén. Steeds zal de minderheid zich moeten neerleggen bij de meerderheid. Maar zijn dat redenen om een eenheidsorganisatie af te breken?

Er is hier maar één uitweg voor, vooral dan in een tamelijk gunstige periode zoals de zeevisserij thans meemaakt, nl. eigenbelang en ambitie van sommigen, want het is, hoe men het draaie of kere, niet goed te praten dat problemen of moeilijkheden, welke die ook mogen zijn, niet in eigen midden worden opgelost.

Misschien, en dit werd ook vastgesteld in de Raad van Beheer, is het ook een gebrek aan voorlichting van onze mensen en wij hebben dit inderdaad ook ondervonden. Velen geven zich werkelijk geen rekenschap van wat de Rederscentrale doet.

Iedereen is het er weliswaar over eens dat, sinds haar ontstaan de Rederscentrale enorm nuttig werk heeft verricht en dat het aan de Rederscentrale te danken is, dat onze visserij staat waar ze thans staat. Maar velen zijn zich niet bewust van wat aan werk zoiets kost, van wat aan ervaring hierbij te pas komt, van wat relaties betekent. Zoiets breekt men niet af en bouwt men niet terug op in een paar maanden tijd, zelfs niet in een paar jaar.

Anderzijds moeten wij toegeven dat een zg. gebrek aan voorlichting ook te verklaren is.

Eenzijdig door de houding van onze reders zelf die, vooral wanneer het goed gaat, zich weinig interesseren voor vergaderingen, hetgeen tot uiting komt door het gering aantal aanwezigen wanneer in het verleden vergaderingen werden gehouden. Aan de andere kant is het ook zo, dat niet steeds alles aan de openbaarheid kan worden prijs gegeven, zelfs nu niet, bv. omdat men zomaar niet alle gesprekken in het lang en het breed uiteen kan zetten. Anderzijds past het ook niet in het karakter van de Rederscentrale om steeds van de daken te schreeuwen wat werd verwezenlijkt of welke kosten ze door haar onderhandelingen voor de reders heeft bespaard. Men boft nu eenmaal niet met zijn eigen.

Daarom achtte de Raad het wenselijk in de drie havens en onder de reders zelf, eens al deze aangelegenheden te bespreken en eens duidelijk, voor zover nodig, te herhalen wat de Rederscentrale in het verleden — en nog steeds — ten voordele van de zeevisserij heeft gepresteerd en aan wie het te danken is dat onze visserij thans betere tijden kent, ondanks de vele aanvallen die we in de laatste jaren hebben moeten doorstaan.

Iedereen weet echter ook hoe vlug het tij in een sektor als de onze kan keren. Nemen we bv. de schadelijke kwikaffaire. Gelukkig mag worden gezegd, dat vooralsnog de reders niet zo'n groot nadeel daarvan hebben

ondervonden. Maar eenieder weet ook, dat dit komt omdat de aanvoer voor het grootste gedeelte voor de uitvoer is bestemd. Moest die uitvoer er niet zijn, en kan de aanvoer toenemen, niet alleen in onze havens maar ook in buitenlandse, dan — en wij hopen echt dat het niet gebeurt — zal men pas de nadelige invloed van de antiviscampagne ondervinden.

En het is daarom zo betreurenswaardig te moeten vaststellen, dat zij die thans de aktie tegen de Rederscentrale voeren, die slechte tijden niet hebben gekend, welke vele onder ons wel hebben meegemaakt ongeveer een 15-tal jaar geleden, toen nog geen sprake was van minimumprijzen en de vis voor nul frank en nul centiemen bleef staan.

Toen schreeuwde iedereen moord en brand en toen dank zij de oprichting van de Rederscentrale waarin alle reders zich verenigden, had iedereen er de mond van vol wanneer deze Rederscentrale erin slaagde een minimumprijzenstelsel, een prijsbodem, in de markt te stellen, waardoor de reders tenminste verzekerd waren van deze minimumprijzen.

Intussen en na zoveel jaren ervaring, heeft zelfs de E.E.G. de basisprincipes van onze opvangregeling overgenomen!

Dezen die echter thans deze eenheid willen verbreken, zijn veel later gekomen, zijn gekomen wanneer het begon goed te gaan en hebben dus deze minder goede tijden of zelfs zeer slechte tijden, nooit doorgemaakt.

Hoe is het dan mogelijk, dat sommigen die wel deze tijden hebben meegemaakt, zich hierdoor nog laten meeslepen.

Ook hier is de enige verklaring persoonlijk belang en zaken, die helemaal niets met de Rederscentrale of zelfs niet rechtstreeks met de visserij hebben te maken.

De ene laat zich overtuigen uit wraak tegen een maatschappij of een persoon omdat hij geen krediet heeft gekregen, de andere loopt mee omdat hij moeilijkheden heeft met zijn verzekering, nog een ander omdat hij niet aan een postje is geraakt of een ander postje zoekt; nog anderen omdat ze van oordeel zijn geen rechtstreeks profijt te hebben met een of andere maatregel of geen genoeg profijt eraan hebben, en noem maar op. Dan is er bovendien nog het eigenbelang!

Een dergelijke houding van deze mensen is echter alleen maar mogelijk omdat het momenteel goed gaat.

Sommigen durven nu beweren dat ze de opvangregeling niet nodig hebben. Natuurlijk niet, omdat er thans weinig wordt opgevangen. De reden daarvan hebben wij hierboven uiteengezet. Maar diezelfde mensen vergeten, dat ze zich zeer gelukkig mogen achten — weeral dank zij de Rederscentrale — dat de thans geldende minimumprijzen als het ware een verzekering voor hen betekenen, precies zoals iemand zijn auto verzekert. Wij hebben toch nog nooit iemand horen beweren, dat hij zijn auto niet wenst te verzekeren omdat hij nooit een ongeval heeft gehad of nooit zal hebben.

Bovendien zijn de hogere prijzen die men thans bekomt, precies te danken aan het bestaan van deze minimumprijzen en op zichzelf is het dan zo dat hij, van wiens vangsten weinig moet worden opgevangen, zich precies de gelukkigste moet achten, want hij bekomt de hoogste prijs. Maar dan is het nog precies alsof de Rederscentrale niets anders doet dan de opvangregeling. Waar dit vroeger inderdaad de hoofdactiviteit was, is deze Rederscentrale uitgegroeid tot een organisme dat op het meest uitgebreid vlak de beroepsbelangen van de reders behartigt en waar haar vertegenwoordigers in alle mogelijke nationale en internationale commissies de Belgische reders verdedigen.

(Vervolg blz. 4)

MOETEN DE KLEINE SCHEEPSBOUW- WERVEN OPGEDOECT WORDEN ?

Naar aanleiding van dit artikel in ons blad van 8 sept. verschenen, welke een soort aanklacht was tegen de grote werven, die op een onrechtstreekse wijze door de Staat gesteund worden, ontvingen we vanwege de Oostendse afdeling van de werf Beliard Murdoch, hierna volgend recht op antwoord :

Recht op antwoord aan „Het Visserijblad“

In het nummer van 8 september ll. verscheen een artikel van de hand van de heer P. VANDENBERGHE, getiteld „Moeten de kleine scheepsbouwerven opgedoekt worden ?“. Gezien het feit dat ons bedrijf hierin wordt geciteerd en herhaaldelijk betrokken in de door U aangeklaagde toestanden, zien wij ons verplicht langs deze weg de rechtzettingen, die zich opdringen, kenbaar te maken.

Vooreerst uw bewering als zouden wij een „zeer dure werf“ zijn. Vanzelfsprekend kan ieder er zijn eigen mening op na houden over wat „duur“ is en „goedkoop“ wanneer althans de aandacht gevestigd blijft op de kwaliteit en de degelijkheid van het afgeleverde produkt. Trouwens, de realiteit van de huidige toestand bij de scheepsbouwerven, die U zelf zó rampzalig afschildert, ontkracht ten volle uw bewering. Inderdaad, onze werf heeft de jongste jaren, naar aard, naar aantal en naar bestemming, een diversiteit van schepen gebouwd zoals nooit te voren. Dit is alleen mogelijk, even goed op de belgische als op de internationale markt, wanneer men in staat is competitieve aanbiedingen te doen. En dit is niet alléén een kwestie van prijs.

Het is geen kunst goedkope aanbiedingen op de markt te gooien; wat moeilijker is, is het vol te houden, en de recente rampzalige ervaringen in onze eigen streek staven dit.

Wij willen graag daarbij nog laten opmerken dat heel wat werk, via onze werf, afvloeit naar kleinere lokale bedrijven, die aldus de gelegenheid krijgen zich op te trekken aan de grotere broer.

U zegt vervolgens dat wij steun genieten van Staatswege, en U hebt het over „financiële voordeeltjes“ en insinueert dat dit alles exclusief zou zijn. Dit strookt niet met de waarheid. De steun die door het Ministerie van Economische Zaken aan de scheepsbouwrijverheid wordt verleend geldt voor alle werven, zonder uitzondering, voor zover het gaat om de bouw van schepen waarvoor in het kader van internationale overeenkomsten steun is voorzien. Wij ontkennen met de meeste klem dat ooit één exclusieve Staatssteun aan onze werf zou zijn gegeven, en het zou een onmogelijke opgave zijn van U te verlangen het tegenovergestelde te bewijzen.

Tenslotte in verband met wat U noemt „de arrangementes met de N.M.K.N.“. Het houdt gewoonweg geen steek en veel woorden moeten daar ook niet aan verspild worden. Vooreerst staat de Scheepsbouwer buiten de financierings-overeenkomsten die worden afgesloten tussen Reder en N.M.K.N. Tweedens, wonden alle nieuwbouwdossiers onderzocht door het Technisch Advieskomitee, waarbij ook de vertegenwoordigers der Visserij-middens de gelegenheid krijgen hun beoordeling naar voor te brengen. Hoe dan ook, het zou ons bijzonder interesseren meer bijzonderheden te vernemen, die uw aantijgingen zouden kunnen staven.

Etienne DE WINTER
Direkteur
BELIARD MURDOCH OOSTENDE

NOTA DER REDAKTIE.

Het gaat hier niet om insinuaties maar om de werkelijkheid. Dat grote werven duurder zijn, dan kleine is een onweerlegbaar feit. Ze hebben ook groter administratieve onkosten. We hebben niet geschreven dat de degelijkheid en kwaliteit beter of slechter is dan deze van de kleine werven, maar wel dat ze bevoordeligd zijn tegenover de kleine, dus ook Beliard. En Beliard Murdoch Oostende heeft het geluk de moedermaatschappij te Antwerpen te hebben. En dus is het niet moeilijk EVENTUEEL competitief te zijn tegenover een kleine werf. Als we tot op heden gewacht hebben om dit schrijven in te lassen, dan is het omdat we zo lang hebben moeten wachten op de inlichtingen waaruit

blijkt dat richtlijnen in verband met de steun aan de scheepswerven bestaan.

VOLGENS DEZE RICHTLIJNEN KUNNEN STEUNMAATREGELEN EN DIVERSE INTERVENTIES TEN BEHOEVE VAN DE SCHEEPSBOUW ALS VERENIGBAAR MET DE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT WORDEN BESCHOUWD VOOR ZOVER ZE VOLDOEN AAN BEPAALDE VOORWAARDEN :

Bij diverse gelegenheden hebben wij melding gemaakt van het Belgisch hulpregime voor de zeescheepsbouw.

Het betreft hier in feite een E.E.G. hulpregime op basis van directieven gegeven door de E.E.G. raad van 28-7-1969, waarbij het de lidstaten toegelaten is rechtstreeks steun te verlenen aan scheepswerven.

Het Belgisch regime werd goedgekeurd door een beslissing van het Ministerkomitee voor Economische Koördinatie dd. 4-8-70.

Het Belgisch stelsel van kracht sedert 1 januari 1970, bestaat in een rechtstreekse tussenkomst aan de scheepswerf ten belope van 4 % op de kontraktprijs. Voorheen was de toelage 6 %, ze werd op 4 % teruggebracht met ingang van 1 april 1972.

DIT HULPREGIME VOOR ZEESCHEEPSBOUW IS, VOOR WAT VISSERSVAARTUIGEN BETREFT, VAN KRACHT VANAF 100 BR. VISSERSVAARTUIGEN BENEDEN DE 100 TON KOMEN DERHALVE NIET IN AANMERKING.

Aangezien de kleine werven meestal schepen bouwen van minder dan 100 Br. Ton omdat ze voor groter niet zeer goed ingericht zijn, genieten werven zoals deze waar U directeur bent, van een gunstregime en zijn de kleinen benadeeld. Het is zodanig waar, dat toen U ons onlangs hebt voorgesteld samen een eigen werf op te richten, waar U met uw aandelen achter de schermen ons zou blijven steunen, U toen hebt moeten toegeven dat werven die schepen van min dan 100 Br. Ton bouwen, voor die Staatstussenkomst niet in aanmerking komen en dit een der redenen is, waarom we met U en een scheepsbouwkundig ingenieur door U uitgekozen, niet wilden starten.

Het is dus wel een feit dat werven welke schepen bouwen van meer dan 100 Br. Ton bevoorreed zijn, wat een diskriminatie is tegenover de kleinen. Als U een ander opvatting daarover hebt, dan is dat uw zaak.
P. Vandenberghe.

HET OOSTENDS TWEEMANSCHAP OF, DE VISSERIJ ZIJN WIJ

Men schrijft ons :

We dachten dat we veel kenden ! maar we leren nog alle dagen bij ! Pak nu eens een verbond, een genootschap of eender welke sociëteit. We hadden altijd gepeisd dat het bestuur van zoiets door de algemene vergadering van de leden gekozen werd. Het moet zijn dat er nu maatschappijen bestaan waar men begint met een voorzitter en een sekretaris en dat beiden dan de leden gaan aanmonstern. Mijn vriend Pulle zegt hiervan dat het de wagen voor het paard spannen is, maar ik zeg daarvan dat het al gelijk is, als het maar pakt. De paarden kunnen ook met hun kop duwen en 't komt er dan niet op aan waar de kar terecht komt als die paarden maar vooruit komen, want daarom is het wel te doen.

We hebben anders gezien dat er in het Oostends tweemanschap een «lepen» zit en een «ambitieuzen». De «lepen» voor de profijt, de «ambitieuzen» voor de eer.

Gisteren was de «lepen» maats met «P...» ten behoeve van Henriette profijt en de «ambitieuzen» bleef tussen twee stoelen zitten. Vandaag is hij tegen «P...» omdat deze liever Redersprofijt dan Henriette profijt vrijt, en voor de «ambitieuzen» zit er misschien een «ersatzetel» in ! Met een pintje houdt men de anderen zoet en Henriette profijt lacht om zoveel dwazen, die niet nadenken hoe «Henriette profijt» in zo weinig jaren zover kan geraken.

Zoals ik verleden week in «Brokken en Stukken» las, gaat het elders navenant. Daar bombardeert men zich-zelf afgevaardigde-beheerder en gaat dan op zoek met «papa» om enkele nuttige naïvelingen, als façade en afdoeker, aan te werven. Het is maar in de visserij dat het pakt. Er zijn er gelukkig traagjes-aan, meer en meer die beginnen na te denken. Bij sommigen is nadenken echter te lastig en hierop spekuleren de «Henriettes» en anderen. Vroeger was het nog erger. Een visser was zeker geen geleerd man en het was geen kunst deze mensen te bedriegen. Nu komt er al gelijk wat verandering en er zijn al neel wat reders en vissers die een stukje geleerd hebben. In die tijd betaalde men de volle pot voor de mazout en kreeg dan op het einde van het jaar een pennemesje en als 't wel ging 5 centiem korting. Met SCAP op de markt is dat zodanig veranderd dat men nu zelf plots meer zou kunnen dan de 40 ct die SCAP teruggaf. We hebben in die tijd de grote leveranciers van de mazout de deur bij «P...» weten plat lopen om toch zo geen stommiteiten te doen. Men beloofde hem hemel en aarde en een ferm stuk uit de taart. Redertjesprofijt ging echter voor bij «P...» en toch geven velen hem de stamp. 't Is pertanks zodanig lang niet geleden dat men het niet meer zou weten.

«één die 't nog weet»

HOE SOMMIGE REDERS OP SLEEPTOUW GENOMEN WORDEN

(Vervolg van blz. 2)

De bevoegdheid, vooral wat de Producentenorganisatie betreft in de schoot van het gemeenschappelijk visserijbeleid, is thans trouwens nog groter en de mogelijkheden die zijn weggelegd om op internationaal vlak de Belgische zeevisserij zo concurrentieel mogelijk te maken, zijn onbegrensd. Is het dan werkelijk goed te praten, dat op zo'n moment een groepje reders alhier en een groepje reders aldaar naast de Rederscentrale wil opkomen ?

Hoe is het mogelijk zoiets te doen, van een 250 reders te zien verdelen in 3 of 4 groepen. Wil men dat dan niet beseffen ?

Diezelfde mensen, die thans de aktie tegen de Rederscentrale leiden en die de slechtere tijden nooit hebben meegemaakt en dus eigenlijk profiteren van de huidige gang van zaken, weten blijkbaar niet dat het dank zij de Rederscentrale is dat bijvoorbeeld destijds de slooppremieregeling tot stand is gekomen. Het is ook dank zij de Rederscentrale en haar beleid dat in de loop der jaren de overheid verschillende malen met rechtstreekse steun is tussengekomen om het bedrijf toe te laten het hoofd boven water te houden.

Het meest recente voorbeeld is toch wel de steun van 18 miljoen fr. die thans opnieuw is toegekend en welke alle categorieën van vaartuigen moet toelaten nieuwe visgronden op te sporen en nieuwe visserijtechnieken uit te testen, waarvan later iedereen zal profiteren.

Hoe kunnen zo'n gemeenschappelijk akties op touw worden gezet wanneer men in een klein bedrijf als het onze, niet eensgezind optreedt

Het is ook dank zij de Rederscentrale, dank zij de menigvuldige en aanhoudende besprekingen, dat een akkoord kon worden bekomen met de IJslandse regering voor de IJslandse vaartuigen. Het is niet dank zij één persoon, die de kaai afloopt en die durft beweren dat het bekoemen resultaat aan hem te danken is, omdat hij eenmaal mee is geweest naar een bespreking. Hij vergeet eraan toe te voegen, dat de basis van het akkoord reeds lang en elders werd voorbereid en dat het de op puntstelling was die te Reykjavik moest gebeuren.

Is het niet triestig te moeten vaststellen, dat sommigen zich door dergelijke grootspraak laten misleiden.

Aan wie hebben de reders het te danken dat de zeevisserijsektor de enige sektor is in ons land die een complete gunstige regeling inzake de BTW heeft bekomen? Men kent thans ontspanning op de arbeidsmarkt; men heeft niet zoals enige jaren geleden een tekort aan bemanningen meer.

Is dit soms ook niet te danken aan de vele maatregelen en de vele inspanningen die Rederscentrale heeft genomen en nog neemt tot oplossing van het bemanningsprobleem in al haar aspecten (zoals bv. de centra voor versnelde beroepsopleiding, de vervolmakingscursussen, de diverse acties in de visserijsscholen, de oprichting van het visserijstehuis „De Bolle”, de vrijstelling van militaire dienstplicht voor vissers, de speciale stempelcentrale, het oefenschip, de fonds voor scheepjongens en noem maar op...)

Ook daarvan profiteert iedereen nu, maar dat willen sommigen blijkbaar doen vergeten.

Wij zouden dit blad kunnen vullen met de opsomming van nog zoveel andere verwezenlijkingen die het gevolg zijn van de activiteiten van de Rederscentrale. En wij zijn ervan overtuigd dat iedereen zich daarvoor bewust is.

Welke problemen hangen er ons nog boven het hoofd ?

Er is bv. de steeds groter wordende tendens om de visserijlimieten uit te breiden. Het is immers niet alleen het geval IJsland. Volgend jaar grijpt in Amerika een Internationale Conferentie over het Zeerecht plaats waar zal worden beslist of een land al dan niet het recht heeft zijn visserijgrenzen boven de 12 mijl uit te breiden. Enige jaren geleden reeds ontbrak slechts een gering aantal stemmen om het recht van bedoelde uitbreiding toe te kennen. Gezien thans meer landen eigenmachtig tot deze uitbreiding overgaan is het vooruitzicht zeer pessimistisch en mag men zich aan een meerderheid verwachten, waardoor men voor het feit zal komen te staan dat steeds meer visgronden zullen verloren gaan. Wij weten niet of men zich in ons bedrijf rekenschap geeft van de zeer ernstige gevolgen welke zoiets met zich zal medebrengen en om daaraan het hoofd te bieden is heel wat anders nodig dan 3 of 4 groepjes van redersorganisaties die dan „de Belgische visserij” ieder voor zich zullen gaan verdedigen. Ware de toestand niet zo ernstig dan zou men hierover grappjes kunnen maken.

Op internationaal gebied zijn er trouwens nog andere problemen waarmee men thans bezig is. Denken wij maar aan het probleem van de verontreiniging van de zee, aan de exploitatie en de zand en oliewinning in de wateren.

Dat betekent een gevaar voor ons werkterrein zelf : de zee.

Ook op nationaal vlak stellen zich problemen, benevens de vele economische vraagstukken, voegen zich de toenemende exploitatiekosten, syndikale eisen, enz., waarvan onze reders zich geen rekenschap geven, maar die zullen moeten worden opgelost omdat ze de toekomst van het bedrijf ernstig kunnen aantasten. Dit is bv. ook het geval met het ontwerp van wijziging van militiewet, waar het gevaar bestaat dat de vrijstelling van militaire dienstplicht die thans voor onze vissers geldt, zal worden ingetrokken; er is het probleem van de onderwijshervorming, die ook op de visserscholen zal slaan. Wij spreken dan nog niet van de ellenlange en bijna wekelijks besprekingen in het raam van het gemeenschappelijk markt- en structuurbeleid, op het gebied van de harmonisatie, van de sociale lasten enz. Dergelijke aangelegenheden worden niet op de kaai of in een café opgelost door enkele grootpraters.

Dank zij de Rederscentrale bv. geniet onze sektor van gunstige toestanden, die geen enkel ander land kent en waardoor de sociale lasten in ons land, niettegenstaande ze toch reeds hoog zijn en niettegenstaande veel reders er over klagen, nog de laagste zijn in vergelijking met deze van onze E.E.G.-partners.

Het komt er dan ook in de eerste plaats op aan eensgezind deze toestand te behouden, maar ook hier kan moeilijk worden over uitgeweid, teneinde de besprekingen niet te bemoeilijken of te beïnvloeden, en daarom is het dan ook zo nuttig voorlichtingsvergaderingen te beleggen, op voorwaarde dan dat de reders deze komen bijwonen.

Wij hebben gemeend naar aanleiding van het onbezonnen optreden van enkelen, hier ook in het vakblad een en ander aan te moeten halen omdat een scheuring in ons bedrijf zonder te overdrijven, werkelijk een katastrofe zou betekenen.

In hun eigen belang nodigen wij dan ook nogmaals iedereen uit om aan de voorlichtingsvergadering deel te nemen. Het geeft hen de gelegenheid om hun gebeurlijke bezwaren en grieven te uiten en het is dan ook aan de Rederscentrale er een oplossing voor te vinden onder elkaar, onder de reders, want hoe men het draait of kere, er zullen steeds mistevredenen zijn. Men kan nooit voor iedereen goed doen en hoe schoon ook nieuwe bezems vegen, wie er ook nieuwe organisaties moge oprichten, problemen zullen zich steeds en overal en misschien nog in grotere mate, voordoen.

Want een aktie zoals ze thans is ontketend is enkel en alleen te verklaren uit eigenbelang en uit ambitie van sommigen wier sukses naar het hoofd is geslagen. Alleen dat al moet een voldoende vingerwijzing zijn om te beseffen dat die mensen, die velen op sleeptouw willen nemen, hun macht nog in veel grotere mate zullen misbruiken dan de zo beweerde misbruiken die thans in de schoenen worden geschoven van sommige mensen die onze sektor enorme diensten hebben bewezen en nog doen.

HET RADARSCHERM EINDELIJK !

Een belangrijke bijdrage tot een veilige navigatie bij slecht zicht op de Westerschelde zal in 1974 gerealiseerd zijn door een systeem van radarstations opgesteld langs deze drukke en moeilijk bevaarbare scheepvaartroute.

Het bestuur van het Zeewezen en de Binnenvaart in België en het directoraat-generaal van het Loodswezen in Nederland hebben besloten aan Philips opdracht te geven voor het inrichten van twee onbemande walradarstations langs de Westerschelde.

Een station zal worden gebouwd te Waarde op Zuid-Beveland, het andere in het verdrongen land van Saafdinge; de radargegevens zullen door middel van een straalverbinding worden overgedragen naar de radarcentrale bij de sluis van Zandvliet bij Antwerpen, die reeds sinds 1968 operationeel is en eveneens met Philips apparatuur is uitgerust.

In de radarcentrale te Zandvliet (waarvan hier een artistieke im-

pressie) zullen de beeldschermen worden opgesteld van waaraf de radarwaarnemers de informatie via radioverbindingen zullen doorgeven aan loodsen en gezagvoerders aan boord van de schepen op de Westerschelde.

De genoemde drie radarstations vormen de zogenaamde Beperkte Schelderadarketen; de mogelijkheid is echter aanwezig deze keten later uit te breiden tot een volledige radarketen vanaf Antwerpen tot de monding van de Schelde.

Tot nu toe heeft Philips 30 walradarstations langs de scheepvaartroutes van de grootste continentale zeehavens ingericht, zoals IJmuiden, de Rotterdamse Nieuwe Waterweg, de rivieren Elbe, Weser en Eems, Antwerpen, de Seine en de Gironde.

Met de opdracht voor elektronische uitrusting van deze Belgisch-Nederlandse radarketen is een bedrag gemoeid van circa 5 miljoen gulden.

PRAKTISEREN

VUIL

Geen enkel land, hoe groot en hoe rijk ook, kan alleen op haar eentje de algemene vervuiling te lijf gaan. En daarom zal het nodig blijken een overeenkomst af te sluiten die zowel de arme als de rijke landen verenigt in de strijd tegen bezoedeling, een overeenkomst dan die aanvaardbaar is zowel voor arme als voor rijke landen.

Indertijd heeft de konferentie van Stockholm vrij veel ophef gemaakt maar de sensatie schijnt er nu ook wel af al zal het wel zo zijn dat ze niet nutteloos geweest is. Hopen we nu maar dat de konferentie over de zee die van 't jaar moet plaatsgrijpen de gaatjes zal opvullen die er nu bestaan tussen het huidige net van eenzijdige nationale reglementen en voorschriften.

Er bestaat inderdaad maar een enkele oceaan en alle landen hebben dus rechtstreeks belang dat deze wereldzee proper blijft. En misschien kunnen we wel twee vliegen in een slag slaan : moesten de naties kunnen overeenkomen om de zee verder in stand te houden dan zouden ze wellicht ook kunnen overeenkomen over de zo belangrijke punten die hen spijtig genoeg, verdelen.

VUIL (2)

Wat zich voordoet op onze bloedeigen Vlaamse kust waar de haven van Oostende de treurige faam heeft van smerige riool met haar inktzwarte, stinkende, dode en hete water dat door het kanaal en de Demeysluis naar zee stroomt, bestaat vanzelfsprekend ook elders en de vissers van Liverpool en omgeving beginnen daarover nu ook hun beklag te maken.

Industriële en stadsafval wordt vanuit Liverpool in zee gestort door een buizenstelsel, nadat het van het binnenland eveneens door een rioolstelsel naar de kust werd gebracht.

En nu heeft men aldaar de oplossing gevonden ! Al het afval van de nijverheid en de steden zal in een groot schip geladen worden en verder uit de wal in zee gestort. In een vaartuig van 10.000 ton dat daarvoor inderdaad zal worden gebruikt, kan men al heel wat laden. De Britse zeevisserij, bij monde van haar **machtige en onverdeelde rederscentrale** heeft evenwel niet de bedoeling dit zo maar zonder slag of stoot te laten gebeuren.

VUIL (3)

De vissers van Liverpool en omgeving hebben een opvallende vermindering van hun vangsten vastgesteld en dit nadat de zee buiten Conway, dat we toch ook kennen van er te gaan vissen, zelfs veel verder zuidelijk nog, erg bezoedeld was geweest.

En, hou je nu maar vast, zijn er nog andere kustoverheden die bezig zijn met het plaatsen van leidingen en riolen die in zee zullen uitmonden en waardoor al het vuil en de afval van de overbevolkte steden moet stromen om het kwijt te geraken met een minimum aan uitgaven...

We moeten nu toch al slim genoeg zijn om te weten dat dit een totaal verkeerde opvatting van ekonomie is. In ieder geval daar is men nog niet aan toe op Englands westkust.

De volgende generaties Britten zullen daar wel een juister oordeel kunnen over vellen...

STROMING (1)

Een onverwachte zeestroming heeft de reusachtige vangsten van pilchards in Peru een rare duw naar beneden gegeven. We weten nu al wel dat Peru het voornaamste zeevisserijland van de wereld is althans wat de voortbrengst aangaat. De wateren van Peru, de Stille Oceaan, hebben een uiterst gunstige konditie voor het paren en broeden van deze vissoort en dat natuurlijk maakt de rijkdom uit van dit uitgestrekte land. Deze gunstige levensvoorwaarden voor broed en kleine vis werden verstoord door deze plots verschijnende stroming en daarmee werd door de zeevisserij eensklaps aangevoeld dat bij hen ook het tij kan keren. De „mirakuleuze" visvangst was gedaan.

In april 1972 begonnen de vangsten plotseling te dalen om in de maand mei 1972 dan opvallend scherp te verminderen. Normaal gezien wordt de vangst van ansjovis en pilchard in de maand juni gestopt aldaar maar gezien de omstandigheden mocht er worden voortgevisst maar dit was nutteloos vermits er toch niks meer te vangen was. Het was duidelijk dat de reusachtige vloot van Peruaanse seinetvissers aan 't schepen was in gevaarlijke uitgeputte visscholen.

Er stond maar een ding te doen en dit was de visserij te stoppen, er werden proeven genomen om te pogen uit te maken hoeveel vis er nog te vangen zou zijn na de sluitingstijd van de visvangst in september of oktober. Hoop doet leven, en halsreikend wacht men op de uitslagen van de deskundigen. Het peilstelsel waarbij de verslagen van sonar en diepmachine aan boord van het vissersvaartuig, die eigenlijk maar erg benaderende meetmiddelen zijn, laat wellicht toe even te geloven dat er mag gehoopt worden op een keren van het getij in een paar maanden tijd. Een hoop eigenlijk dat de vispeilingen fout zouden zijn.

Maar er is geen reden tot blijdschap vermits het meest gunstige verslag zegt dat indien de verminderde visvoorraad voor maart van 1973, dus nu, opnieuw wordt bevist er een blijvende en onherstelbare schade zal worden toegebracht aan deze visvoorraad.

Er zou zelfs sprake zijn dat de zeevisserij eerder zal moeten gestopt worden tot later nog in 1973. De enige hoop van de Peruviaanse vissers is nu nog dat de ansjovis van hun kusten niet dezelfde weg opgaat als de pilchards van Californië of de zomerharingen van de Noord-Oost Atlantiek. Dit laatste moeten we maar een vragen aan de Noormannen die verplicht geweest zijn hun verdwenen haring te vervangen door de caplin. Gelukkig ging het maar om vismeel.

STROMING (2)

Voor de Peruviaanse regering wordt het een moeilijke tijd dit is een feit, en meer nog wellicht voor de rederijen en de wereldhandel in vismeel.

Men mag niet uit het oog verliezen dat meer dan 40 % van het uitvoer-inkomen in Peru afkomstig is van de visserij van ansjovis en daardoor zal de regering wel geld moeten vinden om het bedrijf in leven te houden gedurende de tijd dat er moet gewacht worden door schepen en vismeelfabrieken op de terugkeer van de vis.

De vismeelhandel zal het in Peru niet onder de markt hebben. We mogen inderdaad niet vergeten dat Peru een wereldmarkt heeft opgebouwd in vismeel en olie en dat allemaal die klanten nu zitten te wachten op hun bestellingen.

STROMING (3)

Eigenlijk was de Peruviaanse ansjovetavisserij een enorme ononderbroken slachting : jaarlijks meer dan 10 miljoen ton vis waarvan meel en olie gemaakt wordt bestemd voor de uitvoer. Deze tien miljoen ton vis leveren zo maar eventjes 2 miljoen ton meel en 200.000 ton olie. De laatste twee jaar bedroeg voor elk jaar de opbrengst daarvan 300 miljoen pond.

Nog een kritieke uitloper van deze toestand : reeds voor het volgende jaar werden bestellingen geplaatst voor 500.000 ton meel !

En nu ? De ansjovis is verdwenen.

STROMING (4)

De fabrikanten van vismeel en visolie zijn ook de reders en de verkopers terzelfdertijd.

De eerste drie maanden van 1972 waren eveneens goed voor de zeevisserij maar toen kwam plots de vermindering en uiteindelijk gingen de schepen nog naar zee om helemaal leeg terug te keren, tenslotte wisten de vissers waar ze aan toe waren, het diende tot niks meer nog naar zee te gaan !

(Vervolg blz. 6)

(Vervolg van blz. 5)

Nochtans wordt de uitputting van de ansjovetascharen niet rechtstreeks toegeschreven aan de overbevissing. We bekennen niet zo graag onze fouten ! Maar kom, er is iets van aan. We weten allemaal dat langsheen de Peruaanse kust de stroom van Humbolt loopt in noordelijke koers en dat deze stroom het water aldaar koel houdt. Nu doet zich het eigenaardige verschijnsel voor dat deze stroom in kracht afneemt ! Dit houdt de aandacht gaande van heel wat geleerden in binnen- zowel als in buitenland en in Lima de hoofdstad is nu zelfs een internationale ploeg aanwezig om het verschijnsel van dichtbij na te gaan. Ieder jaar nochtans krijgt de kust van Peru het bezoek van een andere kleine en meestal onbeduidende stroming die het water van Humbolt wat verwarmt en dit heeft steeds een terugslag op de aanwezigheid van de visscharen. Ze verschijnt even na Kerstdag ieder jaar en dit steeds gedurende een paar weken. Verleden jaar schijnt het was de Humboltstroom zeer zwak en daardoor kon de warmere stroming die zoveel kwaad veroorzaakt verder doordringen en bijgevolg dan ook een zeer doordringende invloed hebben op de visvangst. De verzwakking van de Humboltstroom zou dan het gevolg zijn van de klimaatsveranderingen die in Peru optreden. (Is het dan niet alleen bij ons dat zich klimaatsveranderingen voordoen ?)

De Ninostroom, zo noemen de vissers aldaar de stroming, drong niet alleen dieper door in de Humbolt maar ze bleef er ook langer. En dat is vanzelfsprekend allemaal wel een verklaring voor de visserijgebeurtenissen die een ongelooflijk gevolg zullen hebben voor het gehele land. Moest dergelijk verschijnsel zich voordoen in onze kotreien dan zouden we allicht geneigd zijn ze toe te schrijven aan de zeebezoedeling.

STROMING (5)

De mannen met de witte schabben moeten natuurlijk ook hun duitje in 't pateeltje doen en wat vertellen zij over de gebeurtenissen ?

De tijdsspanne tussen januari en maart getuigde van wat de plaatselijke geleerden, de slechtste vangst van ansjovis, die ooit gedaan werd" noemden. En dit was dan gedeeltelijk het gevolg van de slechte paaitijd op 't laatst van 't vorige jaar maar eveneens omdat veel van de jonge vis niet overleefde. En daarvoor hebben de geleerden geen uitleg.

Een tweede oorzaak zou kunnen zijn dat tengevolge van het binnendringen in de koude Humboltstroom van warm water met de Ninostroom de visscharen de koude plaatsen in de zee gingen opzoeken en daardoor op sommige plaatsen zodanig opeengestapeld waren dat ze goede en gemakkelijke vangsten konden verzekeren aan de Peruaanse vissers maar daarmee ook is het mogelijk dat ernstige schade werd toegebracht aan de visvoorraad. De pakken samengeschoolde vis waren een wat te gemakkelijke prooi voor de seinevissers !

Twee ernstige vraagstukken zijn het onmiddellijke gevolg : de vismeelvoorraden kunnen nog een tijdje meegaan maar niet langer dan enige maanden. Maar nadien zal er in geen geval mogelijkheid bestaan te voldoen aan de overblijvende bestelling van 400 ton waaraan Peru sedert één jaar verbonden is op voorhand.

STROMING (6)

De meeste van dergelijke kontrakten zeggen dat indien niet op tijd wordt geleverd de leverancier kan worden beboet. Nu is het wel zo dat verwacht wordt dat de klanten zullen begrijpen dat hetgeen hier gebeurt volledig buiten de macht van de Peruviaanse regering ligt.

Maar de minister van Visserij van Peru is eigenlijk nog het meest bezorgd voor de visserij zelf. Het is eigenlijk niet zo dat de ansjovisscholen om de hoek staan te wachten op aangenamer water maar de basisvoorraad zelf is meer dan vermoedelijk onherroepelijk verminderd. De zeevisserijdeskundigen zeggen dat de twee laatste twee ingrijpende Ninostromen — in 1957 en 1965 — waren alle beiden gevolgd door goede visserij-jaren. En zij sluiten niet uit dat ongeveer in de helft van 't jaar 1973 de ansjovisvisserij terug op haar poten kan staan.

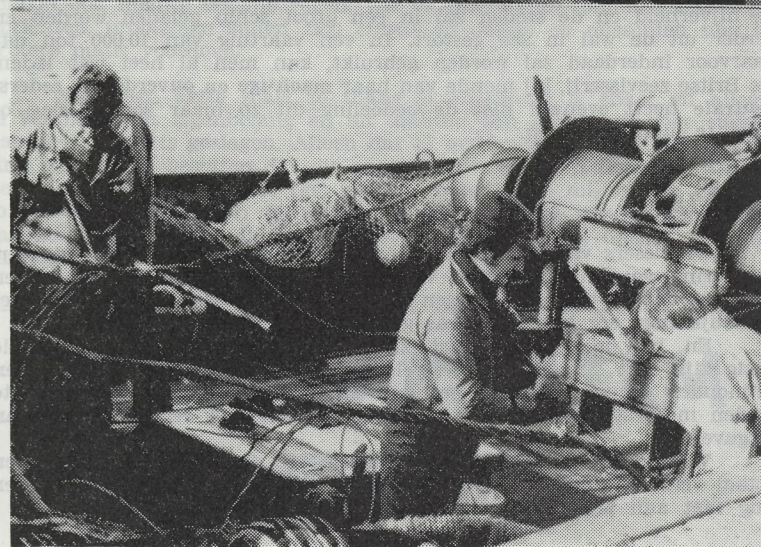
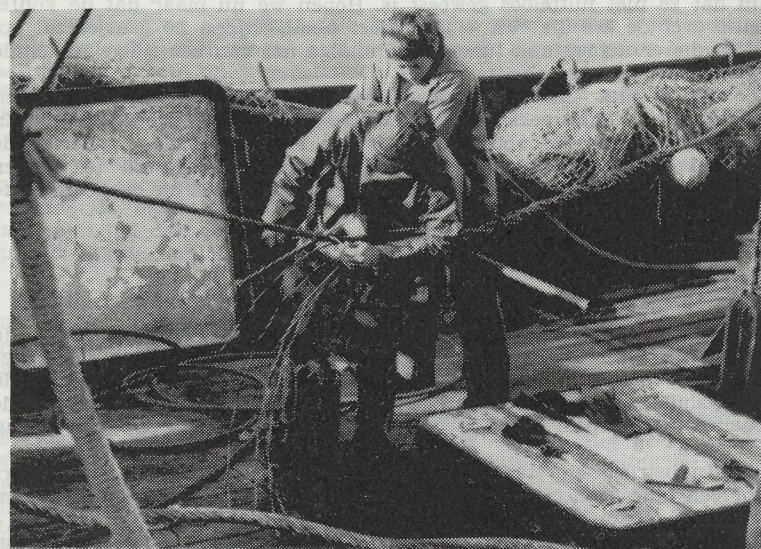
KORREN

Er waren veel verbeteringen in de visserij door het uitvinden en aanwenden van kunstvezels voor de netten maar eigenlijk had dit weinig invloed op de vangstmogelijkheid. De beste verbeteringen kwamen door de schepen zelf, eerst door de komst van de grote zeetreiler uit staal die langer kon blijven vissen bij slecht weer en vervolgens de hekreilers met helling, met de rampe, die eveneens bij slechter weer kon blijven vissen en bovendien veel vlugger de boel konden schieten en winden. Maar toch waren de inkomsten van de verbeterde voortbrengst toch niet voldoende om het grotere inzetkapitaal af te lossen en de bedrijfskosten te dekken en het gevolg daarvan was dat de gelande vis eigenlijk duurder was.

Dit zou dan ook leiden tot verdere uitdieping van de mogelijkheden der verschillende technieken. Zo werd vastgesteld bij nader toezicht dat rode baars bv. veel meer boven de zeebodem zwemt dan erop. In dergelijke omstandigheden is het grondkorren weinig doelmatig. De midwaterkor kan in dit geval een veel groter vangstkracht hebben omdat er een groter opening is en er bijgevolg een veel groter hoeveel-

heid water afgesleept wordt. Deze techniek laat trouwens toe over ruwe en stenige grond te vissen daar waar het met de gewone boel doe over de grond sleept niet mogelijk zou zijn. Daardoor zijn de visgronden waar baars kan gevestigd worden veel belangrijker in oppervlakte geworden.

Diegenen die deze visserij bedrijven zijn verrast over de hoeveelheid vis die zij aldus boven de zeebodem vangen zowel gedurende de dag als gedurende de nacht. Bij nacht rees de vis tot 15 vaam boven de grond. Overdag daalde ze naar de zeebodem tot ze deze raakte. Dan rees de vis terug tot 5 vaam boven de grond aldus de vangst vruchtbaar makende gedurende de hele bedrijvigheid. De beste vangsten worden evenwel gemaakt bij het aanbreken van de dag en in de loop van de morgen.

Weerom nadert vlug Pasen en voor de visserij gaat het terug naar het „opliggen". Wellicht voor de bemanningen een welkome afwisseling na de onverdroten jacht op vis. Toch blijft het nog maar doorwerken; vaartuig opnieuw in de verf, nieuwe boel aanslaan, schrobben en kuisen, bikken en „romenen". Wie zou geloven dat die tijd van de harde techniek nog het oeroude scheepswerk, het schiemanswerk, niet helemaal over boord heeft kunnen dringen. De langesplits, de vierkante splits, de engelse splits, de korte splits, wie uit het varende bedrijf herinnert zich niet de gezellige werkzaal van de visserij-school waar het steeds maar rook naar pik en touw-werk.

Staalraad splitsen vergt kracht en beroepskennis en 't zijn maar de besten die erin slagen het goed te doen. Het wordt nog veel toegepast aan boord der treilers en niet zelden zijn er twee sterke kerels nodig om, zoals hier het harde werkje van ineensplitsen van twee „wires" op te knappen.

DE VUILNISBELT LANGS DE HENDRIK BAELSKAAI te OOSTENDE

DE VERANTWOORDELIJKHEDEN

We hebben eens geprobeerd een inventaris op te maken van de scheeps- en bedrijfsafval en verwezen voorwerpen die men op de zachte berm tussen de verharde baan en de kalseide langsheen de kaai aantreft. Het werd ten slotte zo een lange lijst van heterogene voorwerpen, dat we het opgaven vooraleer we tweehonderd meter ver geraakt zijn. We moeten toegeven dat de meeste afval afkomstig is van de aldaar gemeerde vissersvaartuigen als daar zijn: oude scheepswiepers, stukken meertouwen, verwezen kapotte netten, kapotte visbakken, doorgelegene en ten eind gebruikte eenmansmatrasjes, invalide scheepsbennen met hier en daar tussenin keukenafval waarvan we vermoeden dat dit eerder van de bewoners van de H. Baelskade komt.

Verder noteerden we nog allerhande scheepsmateriaal dat door de eigenaars niet als afval wordt beschouwd, maar daar voor een min of meer lange tijd gedeponeerd wordt. Hierin klasseren we de scheepsplanken, boomkorren, complete en gebroken masten, stukken stuurhut, olievaten enz...

Men zegt wel eens meer dat het een nationale ziekte is vanwege de Belgen, hun afval bij hun gebuur of op openbaar domein te gaan deponeren. Daar zal zeker wel veel van waar zijn. Dat belet echter niet, dat we eenieder op zijn verantwoordelijkheid moeten wijzen, en niet het balletje heen en weer kaatsen.

Het is nog altijd zo, dat eenieder voor zijn eigen bedrijfsafval verantwoordelijk is en dus zelf de nuttige initiatieven moet nemen om deze te laten afvoeren. Ten titel van inlichting delen we hier mede dat de Stedelijke Reinigingsdienst deze afval tegen betaling komt ophalen. Schepen Vanhoorne is zelf zover tegemoet gekomen, dat het de reders toegelaten is, hun verwezen scheepsafval per stootwagen naar de koer van de Reinigingsdienst te brengen op de hoek van de H. Baelskaai en Liefkemoresstraat. Dat kost hen niets behalve de moeite. Wij van onze kant zijn eens benieuwd hoevelen dit zullen volgen. En dan maar kletsen tussen kaart en pint over de smeerlapperij die overal langs de kaai ligt. Steller van dit artikel heeft zelf reeds een paar malen gezien dat bewoners van de

H. Baelskade (we zullen het nummer niet noemen) hun vuilnisemer leegkipten op de zachte berm en ook wel in het water. We vinden dit in ieder geval buitensporig en zeer laakbaar. Vermits allen er baat bij hebben dat er wat meer orde en reinheid komt met betrekking tot het onverantwoord achterlaten van afval langsheen de H. Baelskade, zouden we bijna wensen dat er af en toe eens een P.V. opgemaakt zou worden door de Havendienstpolitie.

DE MODERNISERING VAN DE H. BAELSKADE

Binnen enkele maanden zal er overgegaan worden tot de modernisering van de H. Baelskade. De zachte berm tussen de baan en de kade zal verhard worden en nog slechts kunnen gebruikt als parkeerruimte en als toevallige werkruimte voor de scheepsherstellingen en bevoorrading. Men zal dan zeker niet meer gedogen dat deze ruimte gebruikt wordt als vuilnisbelt en ook niet meer als stapel-

plaats voor min of meer lange duur. Naar we konden vernemen van Schepen Vanhoorne die zover mogelijk wenst tegemoet te komen aan de noden van de visserij, zou het plaatsen van containers om

het afval te kollekeren, geen oplossing zijn. De ervaring heeft immers reeds uitgewezen dat praktisch ieder 20 meter een container zou dienen geplaatst, zoniet vertikt met het te ver te moeten gaan en komt de afval toch tussen de daartoe bestemde containers terecht.

GEMEENSCHAPPELIJKE STAPELPLAATS VOOR SCHEEPSMATERIAAL

Tussen de firma's Tavernier en Mobiloil ligt nog een groot vaag terrein dat aan de Domeinen behoort. Een initiatief van de Rederscentrale zou er toe kunnen leiden deze ruimte in huur te nemen en beschikbaar te maken als stapelplaats voor groot materiaal dat er min of meer permanent zou kunnen blijven. Men zou dit terrein met een klein muurtje kunnen omringen en de grond met 'n zeer gewone stortbeton kunnen verharderen op een onderlaag in ruw brikaljon. De reders die deel uitmaken van de beroepsvereniging zouden hier een ruimte toegevoegd krijgen zo zij er de wens toe uitdrukken. Dit ware zeker wel een initiatief dat eens zou kunnen overwogen worden.

« Sprokkel »

Maart 1973 hogere opbrengst in Oostendse vismijn

Niettegenstaande we ook tijdens de voorbije maand maart moeilijk van een overrompelende aanvoer konden spreken is de opbrengst die door de in de Oostendse vismijn verkopende vaartuigen bereikt werd, toch weer gevoelig gestegen. De opbrengst van de aangevoerde visserij-producten steeg van 40.996.326 fr tot 47.714.590 fr. hetzij met 6.718.264 fr. Ongetwijfeld is de renderende prijs die voor de meeste vissoorten betaald werd hiervan de grote oorzaak. De visaanvoer welke 45.304.023 fr opbracht werd inderdaad verkocht aan een gemiddelde prijs van 20,71 fr. Opnieuw meer dan 1000 fr per mand gemiddeld. Dit niettegenstaande er grote partijen wijting aangevoerd werden die op het eind van de maand toch minder goede prijzen kregen. Een verhoogde aanvoer van tong die bovendien duur verkocht werd heeft de gemiddelde prijs zeker omhoog geholpen. De visopbrengst is het sterkst gestegen, van 38.815.922 fr tot 45.304.023 fr. Verder is ook de garnaalopbrengst redelijk sterk toegenomen, er werd zelfs meer dan 1 miljoen opgebracht in tegenstelling met maart 1972 toen de garnaalopbrengst slechts 555.504 fr bedroeg, nu 1.086.491 fr. De garnaalaanvoer bedroeg 15.455 kg wat ook duidelijk meer is dan verleden jaar in dezelfde maand.

Een lagere opbrengst werd genoteerd voor de haring. De aanvoer was ook wel kleiner en bedroeg slechts 73.890 kg, aanvoer die dan nog hoofdzakelijk in één en dezelfde week aangevoerd werd. De opbrengst daalde hier van 1.180.640 fr naar 695.264 fr. De

opbrengst van de geschatte vis steeg van 231.895 fr naar 243.330 fr terwijl er voor een bedrag van 237.900 fr aan deelvis op naam verkocht werd. Verleden jaar bracht deze post maar 200.180 fr op. Er werd ook nog wat sprot aangevoerd, deze bracht 11.496 fr op.

Na de eerste drie maanden in 1973 is de totale opbrengst in de Oostendse vismijn, gestegen van 133.182.339 fr naar 144.147.671 fr. Dat is dus weinig minder dan een meer-opbrengst van 11 miljoen. Nochtans kregen we in die drie maanden een kleinere aanvoer zodat we alleszins mogen zeggen dat de aangevoerde vis duur verkocht werd. Vooral tong, gul, tarbot, griet, rode zeebaars, leng en kabeljauw zijn duur verkochte soorten geweest. Ook voor grote wijting werd praktisch gedurende de hele beschouwde periode een hoge prijs betaald. Dat dergelijke prijzen betaald werden mag gerust op rekening geschreven worden van een algemeen vistekort in alle landen van de EEG. Hierdoor kon de uitvoer van het grootste gedeelte van de aanvoer van de markt nemen. Iets wat vooral van groot belang geweest is gedurende de periode van het loze kwikalarm en van het nog ondoordachter bericht betreffende een vermeende voedselvergiftiging door vis. Door dit laatste bericht werd dan vooral een bepaalde persoon getroffen zonder dat hij ooit voor de geleden materiële of morele schade vergoed werd. In ons land is blijkbaar alles mogelijk zolang het « maar » om vis gaat.

Zonder die veel geringere belang-

stelling vanwege onze eigen vishandel voor de aangevoerde vis mogen we dus stellen dat de prijze nu onze vismijn nog hoger geweest zouden zijn. De schade werd gelukkig tot een minimum beperkt.

De totale visaanvoer bedroeg na drie maanden in 1973 slechts 7.248.877 kg, deze werden dus verkocht voor ruim 147 miljoen fr. Dit geeft dus een gemiddelde van 19,80 fr of bijna 1000 fr de ben. Rekening houdend met de kleine hoeveelheid « dure » soorten die aangevoerd werden, is dat een fantastische prijs. Inderdaad, tong, tarbot, griet, staart en zelfs heek, heilbot en keilrog zijn zeer schaars aangevoerde soorten geweest.

De visopbrengst op zich zelf is gestegen van 126.607.584 fr tot 136.728.274 fr. De haringaanvoer verminderde van 3.469.448 fr tot 2.705.194 fr en de garnaalopbrengst steeg van 1.268.527 fr tot 2.300.690 fr. De aanvoer van garnaal is tijdens de voorbije periode zeker ruimer geweest dan verleden jaar. Eind maart 1973 kregen we echter toch nog maar 34.761 kg garnaal op de markt. De sprotopbrengst is eveneens toegenomen en wel van 51.026 fr tot 315.616 fr. De opbrengst van de verkoop van vreemde vis steeg van 755.163 fr tot 900.297 fr terwijl de opbrengst van de verkoop van deelvis op naam opliep van 646.521 fr tot 754.640 fr. Tenslotte steeg de waarde van de geschatte vis van 384.070 fr tot 442.960 fr.

Slecht is het dus, ondanks alles, toch niet geweest gedurende de eerste trimester van 1973. Alleen van IJsland is een normale grote achteruitgang waar te nemen

TIJDSCHRIFTEN

„Ik vaar”

De 4e jaargang nr 3 van maart is verschenen.

Dit tijdschrift is werkelijk een blad dat geen enkel yachtsman zou mogen missen, daar het tal van wetenswaardigheden inzake het zeilen en de yachting bevat.

Men kan het aanschaffen in onze winkel Vindictivelaan 22, Oostende of ter drukkerij H. Baelskaai 27, Oostende of op de uitgeverij Vyncke, Savaanstraat 92, Gent voor de prijs van 30 fr en 300 fr voor een abonnement.

Het maartnummer bevat :

Een eenheidsklasse in de zeezeilerij;

Eenheidsklasse voor zeiljachten;

L.O.R. Admirals Cup 1973.

De 499 van Jeanneau.

Is een wetgeving in onze sport nodig.

Wereldkampioenschap Optimist-Dinghy

Het Logboek van Jan Van Dorp Medische hulp aan boord.

Brieven van lezers.

Ministerie van Verkeer Motorboten.

Gauverit - Luik en Laser.

Alain Colas te Antwerpen en Brussel.

Holtwear.

Europe News.

Internationale Klasse Flying Junior.

Zeilen leren met Sporku.

Test ieder maand uw kennis.

« Kritisch gelezen » lektuur.

GROTE HERRIE ROND DE TAKSEN OP JACHTEN EN PLEZIERBOTEN (2)

Antwoord aan mijn kollega, schrijver, « Sprokkel ».

Wij ontvingen van een sportieve yachtmensen hiernavolgende schrijven :

In het Visserijblad van 30 maart las ik met belangstelling uw tekst, en ik meen dat ik met U eens moet praten :

In naam van de jachtlui, de mensen die het water als hun ontspanning kozen kan ik zeggen : « Visserman, jij bent een kerel ; wij vaarders voor ons plezier, we kijken met bewondering op naar jou, als je daar staat aan dek niet je zware werkkledij aan. Beter dan de landrotten weten wij hoe zwaar de zee kan staan, hoe hard het regenen en waaien kan. Visserman diep in ons hart houden wij van U, waren de apostelen ook geen vissers ? ».

We vonden het wel jammer dat de informatie over de hoge taksen, die de provincie West-Vlaanderen nu ieder jaar op onze boten en bootjes legt, voor jou een gelegenheid was om misverstand tussen vissers en jachtlui gretig voedsel te geven. Giet men olie op het vuur : het is een ramp ; giet men olie op de zee : en het wordt rustig. Het is niet altijd waar dat de eigenaar van een JACHT (« jacht » is een typisch echt vlaams woord, waarop we fier zijn, en dat de Engelsen overnamen en er « yacht » van maakten) of zijn bemanning asociale rijkaards zijn. De meesten onder ons zijn gewone mensen, studenten, bedienden, arbeiders, kleine zelfstandigen en vrije beroepen : ook wij betalen onze belastingen op onze beroepsinkomen. Voor de meesten van ons is het geen kleinigheid om met spaarcenten en handen uit de mouwen een boot in goede konditie te houden. Dat kun jij, visserman best weten.

Velen onder ons trachten goed te varen : we zijn met meer dan 200 die aan de zeevaartschool te Oostende een examen aflegden voor « jachtman » of « jachtnavigator ». Onze klubs geven wekelijks instructie 's winters.

Onze pers : in het Nederlands ons sprankelend maandblad « Ik vaar », in het Frans zijn tegenhanger « Sur l'Eau », en vele van onze klubijschriften staan vol belangrijke nautische informatie : op een peil dat zelfs de beroeps-pers niet altijd bereikt.

Op onze schepen, ook al hebben we die zelf afgebouwd, betaalden wij 25 % BTW, ook op ieder onderdeel ervan. Jaarlijks betalen wij de prov. taks op de motor en de nummerplaat.

De meesten onder ons zijn goed verzekerd tegen burgerlijke aansprakelijkheid. Sommige serieuze klubs stellen dit als een eis : zoals de Yachtclub van Nieuwpoort. Aan een wedstrijd kan je niet deelnemen zonder een zgn « vaarvergunning », waarin de verzekeringsclausule staat.

Onze reglementen (International Offshore Rule, RORC) leggen ons

een volledige veiligheidsuitrusting op. En dat alles leggen wij ons zelf vrijwillig op, bewust van de verantwoordelijkheid die we op onze schepen te dragen hebben.

Inderdaad : sommigen van ons gaan wel eens op het weekend uit vissen : maar ons tuig is klein en onze kunde primitief. We kunnen je gerust stellen in onze 4 havens samen, zal het totaal aan eetbare of verkoopbare vis per jaar de ton niet ver overtreffen. Je hoert, echt waar, onze concurrentie niet te vrezen. Integendeel : aan zee zullen wij het zijn die uw vis gaan kopen om die aan boord of in het clubhuis lekker op te smullen. Heel het jaar door zijn wij propagandisten voor jouw vis thuis op tafel.

Met het stadsbestuur van Nieuw-

poort waren we akkoord over een redelijke gemeentelijke taks inderdaad de gemeente-diensten doen wat voor ons.

Maar a.u.b., visserman, maak geen grote golven : noch in de haven, noch in de pers, gooi geen olie overboord, geen afval in de havens, reik ons de hand... maar steek ons bij deze gelegenheid geen dolk in de rug.

VIS ETEN
IS VERANTWOORD
ETEN

„DE HOOP” HAD PECH „Titan” van BW snelde ter hulp

Het hospitaalkerkschip « De Hoop » had vorige week op 20 mijl ten noorden van IJmuiden met machineschade af te rekenen. Er werd om sleepboothulp gevraagd, waarna de « Titan » van Bureau Wijsmuller te hulp snelde en omstreeks zeven uur 's avonds vast maakte. Tegen middernacht is « De Hoop » in de haven van Scheveningen afgeleverd.

WEER INCIDENT IN VISSERIJZONE

Een IJslandse kanonneerboot heeft zondagavond een echte granaat afgevuurd voor de boeg van een Brits begeleidingsvaartuig, nadat dit schip volgens de IJslandse kustwacht gepoogd had het IJslandse patrouilleschip te rammen. De kanonneerboot had tevoren de treilkabels van twee Britse vissersschepen gekapt.

VISVENTERS IN FEEST

Nadat penningmeester Willy Rotsaert (zittend) werd gehuldigd, kreeg mevrouw Goes-Bollenbergh door voorzitter Albert Nieuwenhuys een bloemstuk aangeboden.

Zaterdag 31 maart hield het nationaal Verbond van Visventers haar jaarlijks feest. Meer dan honderd aanwezigen hebben aan de feesttafel genoten van al wat er opgediend en naar voor werd gebracht. In een korte rede kondigde voorzitter A. Nieuwenhuys aan dat volgend jaar het 20-jarig bestaan op grootse wijze zal gevierd worden. Er zal van deze gelegenheid gebruik gemaakt worden om naar buiten te treden.

Op dit jaarfeest werd een welgemeende hulde gebracht aan twee verdienstelijken uit het Bestuur. Penningmeester Willy Rotsaert ontving het ereteken van het Verbond samen met een passend geschenk uit dank voor zijn plichtsgetrouw en stipt volbrengen van zijn taak. Mevrouw Goes-Bollenbergh werd in de bloemen gezet om haar zeer toegewijde activiteit als verantwoordelijke voor het dienstbetoon, het solidariteitsfonds enz... Ook zij mocht van de voorzitter een prachtig geschenk in ontvangst nemen.

Eregast op dit banket was de heer E. Marstboom, sekretaris-generaal van de Nationale Centrale voor Levensmiddelenbedrijven. Hij feliciteerde het Verbond voor haar intense werking. In deze moeilijke tijd is een sterk Nationaal Verbond er meer dan nodig. Voor al haar akties kan de beroepsvereniging steeds rekenen op de Nationale Centrale en op de interprofessionele middenstandsorganisatie, het NCMV.

De heer Marstboom onderlijnde het belang van een ernstige beroepsopleiding in dit beroep en wenste de zes leden die zopas hun diploma behaalden aan het Vormingsinstituut van harte geluk.

Het inrichtend feestcomité onder leiding van de heer Dries Vermeesch had voor talrijke verrassingen gezorgd : een originele prijsuitdeling, een tombola en meerdere attracties brachten een onovertroffen ambiance onder alle feestgenoten. Met een entoesiaste samenzang van hun eigen anti-kwik-lied werd deze feestnacht afgesloten. Een prima aanloop naar de grootse jubileumviering in 1974.

TONGENVANGSTEN AFREMMEN

In de verkoophal van Urk is een symposium gehouden over de steeds afnemende tongvangst. Door vissers, biologen, vertegenwoordigers van de groothandel en reders werd er gepoogd het probleem op een serene manier te benaderen en oplossingen naar voor te brengen. Uitgaande van de

feitelijke toestand, nl. dat er spijt het steeds stijgend motorvermogen van de op tong jagende bokkotters steeds minder tong aangevoerd wordt, stelde bioloog De Veen van het Nederlandse Rijksinstituut voor Visserijonderzoek dat er een overbevissing is en dat er dringend maatregelen moeten getroffen worden.

FRANSE TREILLER LOOPT VAN STAPEL te Oostende

Op de Oostendse scheepswerven Beliard Murdoch werd dinsdag jl. de hektreiler «Capitaine Byron», te water gelaten in tegenwoordigheid van een groot aantal persmilitieën waaronder o.m. de Franse ambassadeur in België, provincie-gouverneur Van Outryve d'Ydewalle, burgemeester Piers en vele anderen.

Deze stapelloop was tevens een gelegenheid om te herinneren aan het vijftigjarig bestaan van de werf.

De «Capitaine Byron» is een hektreiler van 59 m lengte over alles, die besteld werd door de Société d'Armement Nord Atlantique te Lorient.

De installatie voor het verwerken van de vis is ten zeerste gemechaniseerd: het slachten met machine Baader 166, alsook een reeks banden zullen een vlug en doeltreffend werk toelaten dat, tussen het ophalen van de netten, een grotere rusttijd aan de bemanning zal verzekeren.

Vervolgens is er ook het laden van de vis in containers. De container doet zijn praktische intrede in de visserij. Het moet gezegd worden dat zulks het resultaat uitmaakt van een gelukkig samengaan van ervaringen; deze van 't lossen van de vis op de «Capitaine Cook», van de rotatie in de bemanningen door de rederij Jégo-Quéry, en van de manipulatie aan boord van omvangrijke collo door de Société Creusot-Loire. Nochtans zal men vrijwillig het gebruik van de container tot het achterdeel

van het visruim beperken, ten einde enerzijds de bemanning en de vislossers aan deze nieuwe schikking te gewennen, anderzijds om het risico van het experiment te beperken.

De machine uitrusting werd volledig in handen gegeven van franse ondernemingen, ten einde op een spoedige bijstand te kunnen rekenen: hoofdmotor Crépelle 12 SNR van 1800 PK, 800 t/min., keerkoppeling Messian-Citroën, hulpmotoren Baudouin, elektrische uitrusting Leroy-Somer.

Hoofd- en hulpwincen, ankerlier en stuurmachine zijn van de allerlaatste conceptie van Brusselle.

Al dit materiaal is zo afstandsbediend en geautomatiseerd dat de taken van de bemanning ten zeerste vergemakkelijkt worden en dat het toelaat vlugge en nauwkeurige manoeuvres uit te voeren.

Het visruim is volledig met aluminium bekleed en wordt afgekoeld door een automatische Sabro installatie.

De bijzondere uitrusting omvat, voor de visvangst, Sonar, Netsonde en twee verticale echoloden; voor de navigatie, automatische goniometer, Decca en log; als communicatiemiddelen, radio zender-ontvanger, VHF en binnenverbindingssysteem.

De «Capitaine Byron» zal uitgerust worden in een rotatiesysteem samen met de drie andere «Capitaine Cartier» en de «La Pérouse».

Zeer treffend voor Urk en voor ons Vlamingen wel even vreemd om aan te wennen is het feit dat ook dominee Veenstra aan het woord kwam en daarbij de godsdienst bij het probleem betrok. Nog vreemder is wel dat praktisch alle reders en vissers hem bijtraden. Nu willen wij niet zeggen dat een geestelijke over het probleem van de overbevissing geen zinnige woorden zou kunnen zeggen noch dat wat in de Bijbel staat niet van toepassing kan zijn op de huidige toestanden. Maar nogmaals, het doet wel even vreemd aan midden alle economische en technische beschouwingen ineens een theologische uiteenzetting te krijgen. Men had het zelfs over een sabbatjaar. Dat wil zeggen dat men zou overeenkomen een jaar lang geen tong meer te vissen. De dominee is daar voorstander van omdat de mens niet de heerser van de zee is maar de beheerder ervan. De visstand is niet het eigendom van de mens en mag dus niet uitgerooid worden. Daar kan iedereen natuurlijk inkomen. Het is namelijk zo, dachten wij dat de visser naar zee gaat om er zijn brood te verdienen en niet met de vastberadenheid de vissoorten uit te roeien. Daarmee snijdt hij in zijn eigen leer. Maar als er niet spoedig iets gedaan wordt tegen de overbevissing zal dat uiteindelijk toch gebeuren.

Een eerste voorstel was het afremmen van het motorvermogen. Het is nu nog zo dat de grootste schepen met het grootste motorvermogen ook de grootste winst maken. Maar hoe lang gaat dat nog duren? Wanneer de visstand zover teruggelopen is dat ook de grote schepen niet voldoende meer aan de markt kunnen brengen, dan zullen niet alleen deze schepen maar ook de kleinere broertjes aan de kaal moeten blijven liggen. Treffend is wel dat de meeste reders en schippers het ermee eens waren dat het vroeger met één tiende van het huidige motorvermogen ook — en bijna evengoed — ging. Zij verklaren dat het zwaarder motorvermogen er alleen kwam omdat vriend of vijand ermee begon, meer verdiende en men dat

zomaar niet nam. Men wilde bewijzen dat ook te kunnen, maar dan moest gestreden worden met gelijke middelen: dus ook een groter schip bouwen of een zwaardere motor inbouwen. En men kwam in een vicieuze cirkel terecht. Dat kan echter zeer kwalijke gevolgen hebben. In Noorwegen is daar vorig jaar een zeer duidelijk voorbeeld gekomen. Enkele jaren terug kwamen er in de Noorse visgebieden enorme haringscholen voor. De bestaande vloot was daar niet op berekend en kon de haring niet snel genoeg vangen. Onmiddellijk werden grotere schepen gebouwd die een betere uitrusting kregen zodat ze nog meer haring in nog minder tijd konden vangen. Dat duurde twee jaar en de vissers meenden in een gouden eeuw te leven. Ongelukkig genoeg duurde die gouden eeuw maar een drietal jaar en nu liggen de splinternieuwe schepen aan de kaal; er is geen haring meer te vangen. Wil men die schepen nu opnieuw in de vaart brengen, dan moeten dure ombouwwerken gebeuren en dat kunnen niet alle reders aan omdat zij al hun beschikbare middelen enkele jaren geleden al hebben aangewend om haring te gaan vangen... Daarbij komt voor tong nog een ander faktor. De tong is een luxevis en de kleinere aanvoer wordt goed gekompenseerd door de steeds stijgende prijzen. Maar ook de hoge tongprijzen zullen op een bepaald ogenblik een maximumhoogte bereiken en dan zal de geboden prijs niet meer volstaan om een reis renderend te maken...

Te Urk kwam men tot de vaststelling dat men hier te doen heeft met een zeer complex vraagstuk dat maar op te lossen valt mits inachtnaam van een aantal gekombineerde maatregelen: beperkte vangstgebieden en gesloten tijden, internationale regelingen terzake zodat niemand zou gediskrimineerd worden en een onmiddellijke strijd tegen de vervuiling van de kustwateren zodat het visbroed betere kansen krijgt om volwassen en voor de visserij rendabel te worden en het onmiddellijk afschaffen — weer op internationaal vlak — van de pufvisserij.

GEEN VIS BIJ BEENHOUWERS

Een slager uit Antwerpen werd maandag bij de beslissing van de rechtbank van Koophandel het verbod opgelegd bereide visproducten te verkopen, zoals paling in 't groen, krabsla, mosselen, garnaal, steur, zalm tonijn ansjovis en haringfilets, allemaal lekkernijen die niets meer met bereide vleeschotels te maken hebben.

De beroepsvereniging van de vishandelaars had bij de rechtbank een geding ingespannen, steunend op het Koninklijk Besluit van 12 december 1955 betreffende de verkoop van vleeswaren. Ingevolge dit beginselvonnissen zullen talrijke

gamma van gerechten moeten herzien.

Door dit besluit zijn de slagers ertoe verbonden uit hun vleeshouwerij alle producten te verwijderen die niet gebruikt worden ter voorbereiding van vleeschotels. Uitzondering wordt gemaakt op de verkoop van kaas.

De rechtbank verklaarde de vordering van de Beroepsvereniging der vishandelaars gegrond en eiste del onmiddellijke stopzetting van de verkoop van bereide visproducten.

Dit is een goede maatregel.

De «Capitaine Byron» even voor de vlotte stapelloop. (Foto NvdK - MS)

INFORMATIES UIT HET BUITENLAND

NIEUW

VERWATERINGSPLAN

In opdracht van de gemeente Reimerswaal en het provinciebestuur van Zeeland is een nieuw plan opgesteld voor het verwateren en het opslaan van mosselen in de Oosterschelde. In het plan wordt voorgesteld achter de toekomstige nieuwe dam in de Oosterschelde, enkele platen in te dijken. Hierdoor zou een polder ontstaan waar het zeewater in en uit zou moeten kunnen stromen dankzij een sluis. Door de getijdenbeweging zouden de mosselen geregeld droog komen te liggen zodat de meeuwen die dode exemplaren er kunnen uit wegplukken.

Het ingepolderd gebied zou 240 hectare groot worden wat ongeveer overeenkomt met de nu nog voor handen zijnde verwaterplaatsen te Yerseke. In de zo wat 6 km lange afsluitdijk rond het polderdijke zou ook een schutsluis moeten ingebouwd worden zodat de kotters die met in de Waddenzee gevangen mosselen op weg zijn naar Zeeland, binnen zouden kunnen varen om te lossen.

Het produktschap voor vis heeft op de zandplaten van de Oosterschelde bij wijze van proef reeds 4.000 ton (een mosselton is ongeveer 100 kg) mosselen gestort om na te gaan of de mosselen op deze platen gedijen. Het bleek dat mosselen en bodem elkaar goed verdroegen. Wanneer de afgedamde Oosterschelde volledig zoet water gaat bevatten, dan zou het plan van de nieuwe verwaterplaats 75 miljoen gulden kosten (ongeveer 1 miljard BF) als echter gedeelten van de afgedamde Oosterschelde zout water blijven bevatten dan zouden de kosten aanzienlijk lager liggen omdat dan veel aanpassingswerken zouden kunnen wegvallen.

CHINA TEGEN DE KONVENTIES VAN GENEVE VAN 1958

Communistisch China heeft aangekondigd dat het ondenkbaar is dat de komende conferentie over het zeerecht die bestaande vier conventies van Geneve van 1958 tot werkbasis zou nemen. Dat gebeurde bij monde van Shen Wei Liang, vertegenwoordiger van China bij de UNO commissie voor de oceaانبodem, die voor het ogenblik de derde UNO-conferentie over het zeerecht voorbereidt.

Liang zei dat de conventies van Geneve voorbijgestreefd zijn en alleen dienen voor het eigenbelang van de Grote Mogendheden, zonder rekening te houden met de belangen van de ontwikkelingslanden, die strijden voor de verdediging van hun soevereiniteit en de nationale economische belangen. Ook die in mumbreedte van 12 zeemijl voor de territoriale wateren vindt de Mao-chinees verkeerd, evenals de bepalingen die inzake de zeevisserij in de conventies werden opgenomen.

Deze bepalingen stellen de grote naties in staat de wateren van kleinere volkeren te plunderen en aan de haal te gaan met wat hen niet

toebehoort. Vooral de Sovjetunie moest het vanwege de Chinees ontgelden: hij zei dat drievierden van de Sovjetrussische vangsten voortkomen uit gronden die zeer ver van de Sovjetunie verwijderd liggen.

We zien niet goed in wat de violgeling van voorzitter Mao tegen deze conventies heeft. Wellicht wenst hij een terugkeer tot de principes van de „maere clausum“ van enkele honderden jaren geleden. Dan keren we meteen ook terug naar de tijd van zeeslagen, piraten en kapers en dat kan nog door geen honderd rode boekjes van Mao verhinderd worden.

EEN GESCHENK VAN DE DOLFIJNEN...

De kustbewoners van Jalta aan de Zwarte Zee konden hun ogen niet geloven en toch was wat zij zagen pure werkelijkheid. Een aantal personen stonden naar de zee te zien waar een groep dolfijnen aan het stoelen waren. Opeens werden deze zoogdieren zeer opgewonden en keerden zij zich plotseling om waarna zij in een halve cirkel gingen zwemmen en dat bleven doen tot de aandacht van de kijkers getrokken was. Spoedig konden de mensen opmerken dat de dolfijnen een hele school vis hadden ingesloten die ze naar het strand dreeven. De mannen spoeden zich naar huis om hun zegens en in geen tijd hadden zij heel de school vis aan land gebracht. De dolfijnen verdwenen daarop.

VISSERSBEROEP NOG NIET GEVAARLIJK GENOEG ?

Een Italiaanse treiler die in de Middellandse per toeval in een gebied verzeild was waar militaire manoeuvres werden gehouden, is door Libische mig-straaljager aangevallen en met bommen bestookt. Het moet zijn dat de Libiers (gelukkig maar...) slechte bommenwerpers zijn want de treiler werd niet geraakt, wel werd hij verplicht naar Tripoli op te stomen maar na onderzoek kon het schip naar de visgronden terugkeren. Dat is meegedeeld door het kuststation van Mazaro del Vallo op Sicilië.

Toen de „Borgea“ aangevallen werd, bedreef hij de visserij op 30 mijl uit de Libische kust. De schipper wist niet dat er dat ogenblik in het gebied gecombineerde manoeuvres gehouden werden van de Libische strijdkrachten. Eén van de bommen sloeg in op nog geen 20 meter van het schip en veroorzaakte enige schade.

UITBREIDINGS-KOORTS...

Ghana is het zoveelste land dat eenzijdig zijn visserij- of territoriale wateren heeft uitgebreid. Op 28 maart heeft het Ghanase staats-hoofd kolonel Acheampong ingedrukt bekendgemaakt dat hij een dekreet ondertekend heeft waarbij de territoriale wateren van 12 op

30 zeemijlen worden gebracht. Zoals gewoonlijk in Afrika het geval is zijn de voor de overtreders voorziene straffen niet van de pees: een boete van 100.000 cedis (ongeveer 3,5 miljoen BF) of 15 jaar gevangenisstraf of beide samen... Bovendien heeft de kolonel eraan toegevoegd dat hij zich het recht voorbehoudt later de visserijwateren van Ghana met nog eens 100 mijl uit te breiden wanneer daar aanleiding mocht toe bestaan zodat dit land dan over een eigen vangstgebied met een breedte van 142 zeemijl zou kunnen beschikken.

DE KWESTIE FAROER...

Groot-Brittannië en Denemarken gaan in april besprekingen beginnen over de vraag of aan de vissers van het Deense mandaatgebied Faroer bepaalde voorrechten moeten verleend worden. Volgens Groot-

Brittannië wordt door de bewoners van de Faroereilanden gestreefd naar wat voorrechten omdat zij hoofdzakelijk v. d visserij leven en ook omdat zij de mening toegedaan zijn dat er iets moet gedaan worden om de visstand op peil te houden. Zij vragen niet dat de visserijwateren rond de eilanden zouden uitgebreid worden. De komende besprekingen zullen slechts een adviserend karakter hebben omdat Groot-Brittannië de mening toegedaan is dat de kwestie moet afgehandeld worden door Noorooost-atlantische visserijcommissie die een permanent bureau te Londen heeft en elk jaar bijeen komt. De commissie waarvan Frankrijk, West-Duitsland, België, Nederland, Denemarken, IJsland, Ierland, Noorwegen, Polen, Portugal, Spanje, Zweden, de Sovjetunie en Groot-Brittannië deeluitmaken, houdt zich vooral bezig met het probleem van het op peil houden van de visstapels en niet met kwestie van de uitbreiding van visserijwateren.

DRAAIT IJSLAND BIJ ?

Het gaat een afgezaagd liedje worden maar toch moeten we op de zaak IJsland blijven terugkomen, omdat wij er ook bij betrokken zijn. Nu heeft bij monde van Minister van Nationale Opvoeding Magnus Olafsson een nieuw geluid laten horen. Te Wenen heeft deze minister namelijk verklaard dat IJsland hoopt spoedig tot een minnelijke schikking te komen met wat hij noemde «enkele Europese vrienden».

Olafsson, die te Wenen sprak op de conferentie voor milieubescherming van Europa, uitte zijn tevredenheid over de regeling die reeds met enkele landen — waaronder België — werd bereikt. Hij zei dat hij best begreep dat die door IJsland getroffen maatregel voor sommige visserijnaties hard aangekomen is maar achtte het nodig dat ingegrepen werd tegen overbevissing teneinde voor de natie de nodige visreserves over te houden. Ook zouden volgens zijn beweringen de IJslandse vissers zelf nog aan veel drastischer beperkingen onderworpen zijn dan de buitenlanders die rond IJsland komen vissen. Ook zou volgens de minister op internationale schaal moeten ingegrepen worden tegen het dumpen van schadelijke stoffen in de oceanen.

Ook in andere hoofden van regeringsleden is er iets veranderd, zoals reeds door dit vakblad gemeld werd. Er zijn tekenen dat men men nu toch liever naar Den Haag zou gaan en zich neerleggen bij de uitspraak van het Internationaal gerechtshof. Er dreigt binnen de regering zelfs een scheuring temeer daar de zaken in IJsland niet bepaald goed gaan wegens een galoperende inflatie. Ook moet de regering met lede ogen vaststellen

dat heel haar tactiek in het hinderen van Britten en Westduitsers mislukt is. Nog nooit hebben Britse vaartuigen zulke goede resultaten behaald op IJsland tijdens het winterseizoen. Dat is waarschijnlijk wel te wijten aan de zachte winter, maar toch dient in aanmerking genomen te worden dat de schepen hun bedrijf moesten uitoefenen met de grootste voorzichtigheid en onder de voortdurende hinder van enkele IJslandse kanoneerboten. Dit succes geven zelfs IJslandse kranten toe en het ziet er naar uit dat nu nog betere resultaten gaan geboekt worden, nu het lente wordt en nieuwe wateren kunnen bevestigd worden. Ondertussen is het ook zo dat zowel Groot-Brittannië als West-Duitsland liever vrede met IJsland zouden sluiten via besprekingen. Er zijn zelfs van beide kanten toezeggingen aan IJsland toegezegd zoals het beperken van de aanvoer uit bepaalde wateren rond IJsland en gedurende een bepaalde periode. Anderzijds blijven er echter punten waarop niet toegegeven wil worden zoals de eis van IJsland dat treilers langer dan 180 voet niet meer binnen de 50 mijlsgrens zouden vissen. Dat is onaanvaardbaar omdat het precies dit soort schepen is dat het meest rendabel vist wat echter niet wil zeggen dat zij de meeste vis aanvoeren. Hoopgevend is wel dat IJsland al getoond heeft te willen toegeven door weer te gaan deelnemen aan voorbereidende besprekingen. Dat die hard zullen gevoerd worden blijkt echter uit het feit dat tijdens deze voorbereidende besprekingen zelf door de kanoneerboot Odinn met scherp geschoten werd voor een Britse sleepboot die op de IJslandse gronden de Britse vissersvloot bijstaat.

OOSTENDSE MARKT

De visaanvoer was eens te meer niet bijster omvangrijk. Slechts 10.000 bennen vis en zowat 15000 kg tong. Heel wat minder dus weer dan verleden week hetgeen dan vooral veroorzaakt is door 'n kleinere aanvoer van IJsland. Van het Kanaal kregen we alleen maandag nog één vangst en woensdag dan toch nog 3 Kanaalvangsten. Van de West kregen we ook maandag de grootste hoeveelheid vis. De meeste vissoorten werden maandag aan de minst gunstige prijzen verkocht. Gullen kregen

Garnaal hebben we in het begin van deze week natuurlijk niet meer gekregen. Eind voorgaande week was de aanvoer, rekening houdend met het jaargetijde, nog vrij behoorlijk. De prijzen bleven op een redelijk hoog peil.

De totale aanvoer bestond deze week uit 9.970 bennen vis en 15000 kg tong. Er werd een totale opbrengst geboekt van 10.000.072 fr.

GEEN TE BESTE RESULTATEN VOOR DE KANAALSCHEPEN

De vangsten van het kanaal waren over het algemeen reeds kleiner dan verleden week. Van heel grote vangsten is dus in feite dit jaar weer niets in huis gekomen. Vlaswijting hebben we slechts in zeer beperkte mate gezien en vangsten kabeljauw van meer dan 100 bennen waren eerder een zeldzaamheid. En dit niettegenstaande de schepen met steeds krachtiger motoren uitgerust worden en er verder steeds meer techniek aangewend wordt om de vis uit het water te halen. Overbevissing is dus blijkbaar geen ijdel woord. De re-

VOOR MEER TREKKRACHT

dinsdag sterk stijgende prijzen, ook wijting ging gaandeweg stijgen. Dat moet dan op rekening geschreven worden van de storm van de laatste dagen. Niet alleen gul en wijting kregen stijgende prijzen, ook de tongen werden dinsdag duurder met toch nog minder dan 100 fr het kg voor de lappen. De duurste sortering was toch weer de voorkleine tong die tot 133 fr kregen.

De IJslandse vissoorten kregen deze week geen te beste prijzen. Vooral schotse schol en schelvis deden het niet te best. Wel een betere prijs voor rode zeebaars, vissoort die deze week toch iets minder werd aangevoerd.

De Westsoorten zijn deze week opnieuw flink verkocht geworden. Vooral de gullen kregen weer flinke prijzen. Ook rode knorhaan, rog, harder en haai werden duur verkocht. De resultaten vielen dan ook nogal gunstig uit. Niet zo gunstige cijfers werden genoteerd voor sommige Kanaalschepen. De wijtingprijzen lag maandag aan de lage kant, vooral dan voor minder goede kwaliteit. De reizen van het Kanaal zijn immers nogal lang, hetgeen nooit bevorderlijk is voor de kwaliteit. Van de Noordzee werden evenmin flinke cijfers gelukt. De prijs van de schelvis en vooral van de totten was niet erg renderend. Kabeljauw kreeg wel een behoorlijke middenprijs.

Aan de haringaanvoer is een einde gekomen. De vangsten waren lang niet renderend meer zodat we nu wel weer enkel maanden op verse haring zullen moeten wachten. Het haringseizoen is zeker geen meevaller geweest behalve dan tijdens een paar weken. Maar dat is niet genoeg om een seizoen goed te maken.

EN MINDER SCHADE AAN SCHROEF EN NETTEN

delijke hoge prijzen hebben de opbrengsten verschillende keren op een renderend peil gehouden. Deze week waren die opbrengsten dan toch iets minder goed.

De meest gebrachte soorten bij de visvangers waren toch nog kabeljauw en gul. De kabeljauwprijs was weinig beter (dan de gulprijs) en lag rond de 19 fr. Voor de verschillende sorteringen gul werd maandag rond de 18 fr. betaald. Pollak kreeg tot 24 fr. Voor de verschillende rogsoorten werden ook flinke prijzen betaald. Zo kreeg grote rog tot 40 fr. tilten tot 34 fr. en de andere soorten van 22 tot 30 fr. Tarbot kreeg tot 145 fr. en voor tongen werden prijzen genoteerd die varieerden tussen 82 en 133 fr. Stijgende prijzen op de dinsdagmarkt toen nog amper 3000 kg op de markt waren. Kleine en heel kleine sortering werd door de uitvoer opgekocht. Ook de lappen en de meeste grote tongen waren voor de uitvoer bestemd. Heek was erg schaars, de prijs van de grote sor-

EN VISMIJNECHO'S

BROOD- EN BANKETBAKKERIJ

WILLY VANHESTE

- * Specialiteit van zeebrood
- * Bestelling aan huis en aan boord van schepen

Gelijkheidstraat 18, Oostende — Tel. 741.81

(7212V)

tering steeg dan ook tot bij de 50 fr. per kg. Ook middensortering werd vrij duur verkocht. Platvis werd dinsdag heel wat duurder dan maandag. De meeste sorteringen kregen dinsdag immers tot bij de 20 fr. het kg. Grote staartvis zakte geleidelijk van 90 naar 80 fr. en middensortering viel terug tot rond de 65 fr. De kleine soorten kregen rond 50 fr. De resultaten schommelden tussen 162.000 en 571.000 fr. dit voor de O.229 en de O.198

WEER DUURDERE GULSOORTEN

Dit keer, en dat is dan in lange tijd niet meer voorgekomen, werden de laagste gulprijzen op de vrijdagmarkt betaald. Wie kon echter voorzien dat er zulke wind zou opsteken. Een paar dagen storm is inderdaad kennelijk voldoende om de prijs van gul en wijting de hoog-

kocht van 940 naar 1150 fr. voor midden en grote sortering, de kleine sortering kreeg van 690 naar 880 fr. de ben. Voor rode knorhaan, waarvan de aanvoer dit keer duidelijk te klein bleef, werd bestendig meer dan 40 fr. het kg gegeven. De kleine sortering kreeg tot 30 fr. Rode poon kreeg tot 35 fr. Voor harder lag de prijs rond de 85 fr. terwijl grote tarbot, eens te meer zeer schaars, tot 160 fr. kreeg. Grote rog steeg tot 44 fr. en voor griet werd tussen 45 en 85 fr. betaald.

IETS LAGERE PRIJZEN VOOR IJSLANDVIS

De 4 IJslanders zorgden voor 3400 bennen vis. De meest aangevoerde soorten waren rode zeebaars, kabeljauw, gul, leng en schelvis. De schelvisprijzen was niet zo best, de eerder schaarse grote sortering noteerde rond de 22 fr. de andere sorteringen kregen amper tussen 15 en 17 fr. Redelijke belangstelling ook vanwege de uitvoer voor schelvis. Rode zeebaars kreeg aanvankelijk iets boven de 20 fr., nadien zakte die prijs naar 19 fr. en nog later tot 17,60 fr. Koolvis kreeg prijzen die begrepen waren tussen 12 en 9 fr. het kg, ook al niet om op te roepen. Voor grote schotse schol zakte de prijs eveneens en wel van 12 fr. tot het minimumpeil, 6,80 fr. Middensortering kreeg 6 fr. Hondstong noteerde gewoonlijk rond de 18 fr., gullen kregen zowat dezelfde prijs. Staartvis was praktisch niet te zien, ook heilbot was weer uitzonderlijk schaars. Voor heilbot werd dan ook tot meer dan 100 fr. betaald. Eerder kleine aanvoer van blauwe leng, de prijs was nochtans niet bijzonder hoog en lag rond de 25 fr. Voor witte leng zakte de prijs van 21 naar 17 fr. Schaats is weer tot het normale prijspeil teruggekeerd en noteerde tussen 25 en 40 fr. het kg.

De resultaten waren voor de IJslanders vrij behoorlijk, dank zij de grootte van de vangst en minder dit keer dank zij de goede prijzen.

HODI STRAALBUIZEN ZALTBOMMEL tel. 91-31-4180-2654

te in te jagen. Gullen van de West kregen dinsdag allemaal meer dan 1000 fr. per ben, met de duurste sortering zelfs tot 1350 fr. Kabeljauw kreeg tot 1600 fr en dat is dan een paar honderd frank per bak meer dan de voorgaande dagen. Kleine wijting is van 420 verleden week gestegen tot 700 fr. De grote sortering steeg dinsdag tot 1270 fr. per ben en is dus ook weer merklijk duurder. Haai werd ver-

VORDAP SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
Tel. 04180 - 2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
Tel. 91-31-1150-4117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
Tel. 03-752051

(5723V)

MARKTOVERZICHT ZEEBRUGGE

De aanvoer was vrij groot, vooral met vaartuigen van de Noord en de West, slechts een vaartuig was er aan de markt van het Kanaal. De tongprijzen kenden opnieuw sukses, nochtans was er een daling op de woensdagmarkt van verschillende soorten. De verschillende tongsoorten bekwamen van 86 tot 115 fr. voor de grote en de 3/4 van 116 tot 124 fr.. De middensoorten haalden van 120 tot 146 fr. en de Tp en slips van 110 tot 144 fr. het kgr. De tarbot en de grietsoorten waren in trek en bekwamen van 100 tot 172 fr. en van 49 tot 73 fr. Aan pladijs was er wel enig tekort, nochtans was er vrij veel pladijs op de woensdagmarkt, de prijzen waren en bleven gedurende gans de week renderend in prijs. Voor de grote soorten werd van 10 tot 24 fr. geboekt en de kleinere van 12 tot 25 fr. Er was wel een vrij groot tekort aan gulsoorten. Vooral door het feit dat ook de gullenvangers niet regelmatig konden uitvaren. Het waren vooral West vaartuigen die deze ronde vis hebben gelost. Voor de Verschillende sorteringen werden prijzen genoteerd van 16 tot 28 fr. De kabeljauws waren zeer klein in aanvoer, nochtans waren de afna-

meprijzen voor deze vissoort niet bijzonder hoog, van 28 tot 35 fr. het kgr. Van de Wijtingsoorten waren alleen de grote wijtingsoorten in trek, van 14 tot 22 fr., de kleinere slag bekwam van 8,25 tot 12 frank.

Door de vaartuigen van de West werden opnieuw vrij veel roggesoorten gelost, de verschillende soorten bekwamen van 10 tot 37 fr. het kgr. De weinige zeehaaien en zeehonden bekwamen van 10 tot 24 fr. het kgr. Robaard en knorhaan behaalden volgens sortering van 6 tot 14 fr. het kgr.

Stenschol was er ook aan de markt, maar zeker niet zoveel als de vorige week. De verschillende soorten bekwamen van 8 tot 49 fr. De zeeduivels kenden meer sukses, deze behaalden van 51 tot 86 fr. Opnieuw waren er zeekeeftjes aan de afslag, deze behaalden per ben van 3600 tot 3780 fr. voor de grote en van 2190 tot 2650 voor de kleine.

De 7514 kgr garnalen bekwamen prijzen die schommelden tussen de 36 en de 107 fr. de kleinere aanvoer was vooral te wijten aan de minder gunstige weersomstandigheden van deze week.

VISMIJN ZEEBRUGGE :

REEDS 18 MILJOEN FRANK OPBRENGST MEER DAN VORIG JAAR

Maart, begunstigd door een uitzonderlijk gunstig weder, is voor de vismijn die Zeebrugge weer eens een uitzonderlijk gunstige maand geworden. Het totale opbrengstcijfer bedroeg inderdaad maar eventjes 8 miljoen 173.618 fr. meer dan tijdens dezelfde maand van vorig jaar. Het beloop in maart 1973 inderdaad 46 miljoen 196.613 fr. tegen slecht 38 miljoen 22.995 in maart 1972.

Eens te meer dient vastgesteld, dat die nochtans zeer aanzienlijke verhoging van het zakencijfer hoving van de invoer, dich uitsluitend aan een stijging van de prijzen.

De totale aanvoer van vis beliep in 277 vangsten inderdaad slecht 1 miljoen 285.293 kg. tegen 1 miljoen 493.600 kg in 372 vangsten in maart 1972. De prijzen waren de ganse maand echter zo lommend, dat de gemiddelde prijs opliep van 24,18 fr in 1972 tot 33,46 fr. in 1973. Eens te meer werd dus de daling van de aanvoer goedge- maakt door de verhoging van de gemaakte besommingen.

Ook tong werd er in maart 1973 aanzienlijk minder aangevoerd dan gedurende dezelfde maand van 1972. Men boekte dit jaar in 212 vangsten een totale aanvoer van 219.062 kg. die in totaal 23 miljoen 967.830 fr. opbracht tegen een opbrengst van slechts 18 miljoen 583.880 fr. Men boekte vorig jaar dus voor een groter aanvoer een aanzienlijk kleiner opbrengsten, zodat de gemiddelde prijs dan ook aanzienlijk opliep, nl. van 78,20 in 1972 tot 109,47 fr. Tong blijft dus nog steeds peperduur, maar niettemin blijft de vraag er naar even

groot. Hoe anders de hoge prijzen verklaren die er regelmatig voor betaald worden?

Voor de garnaal werd maart een vrij goede maand. Hier speelde natuurlijk het uitzonderlijk goede weder een belangrijke rol, want in tegenstelling met vorig jaar konden de garnaalvisserij vrijwel iedere dag uitvaren.

Men boekte aldus in 253 vangsten een aanvoer van 47.449 kg die in totaal 3 miljoen 56.846 fr. opbracht tegen onderscheidelijk 21.226 kg in slechts 138 vangsten en een opbrengst van 1 miljoen 782.307 fr. in maart 1972. In tegenstelling tot de tong, gaf de sterk verhoogde aanvoer hier wel aanleiding tot een daling van de gemiddelde prijs, die terugliep van 83,96 fr. in 1972 tot 64,42 fr. in 1973. Voor de man in de straat blijft die prijs evenwel nog steeds aan de hoge kant.

Ook met de kreeftjes ging het beter dan vorig jaar. Zowel aanvoer als opbrengst stegen inderdaad in vrij aanzienlijke mate. In 14 vangsten werden er 8.311 kg. van aangevoerd, met een totale opbrengst van 781.610 fr. tegen onderscheidelijk slechts 3.805 kg in 21 vangsten en een opbrengst van 393.590 fr. in maart 1972. Deze verhoogde aanvoer gaf dan ook aanleiding tot een daling van de gemiddelde prijs, die terugliep van 103,44 in 1972 tot 94,04 fr. in 1973.

Voor de eerste drie maanden van het jaar belooft het globale opbrengstcijfer inmiddels reeds 128 miljoen 911.918 fr. tegen 110 miljoen 127.680 fr. in 1972 of maar eventjes 18 miljoen 784.238 fr. meer.

Zeebrugge lijkt dus weer netjes op weg om zijn eigen rekord van 431 miljoen, dat vorig jaar geboekt werd, nog maar eens te verbeteren. Deze alleszins zeer gunstige cijfers mogen ons echter de ogen niet doen sluiten voor het feit dat althans waet de vis betreft, de vangsten bestendig achteruitlopen. De verminderde aanvoer wordt tot hiertoe evenwel goedge maakt door betere prijzen, wat dan meteen bewijst, dat de vraag naar vis, ondanks alle kwikgeruchten, nog steeds groot is.

GEHOORD EN GEZIEN IN DE OOSTENDSE VISMIJN

Lawaai tijdens de verkoop van vis

De laatste weken is het lawaai tijdens de verkoop in de vismijn weer erg toegenomen. Lawaai dat voortkomt van draaiende motoren van traktors die op enkele meters afstand van de plaats waar verkocht wordt, staan te manoeuvreren. Lawaai van bakken waar mee gegooid wordt zonder dat er tegen wordt opgetreden. Lawaai van karren die waarschijnlijk slechts van ver langs de keuring gepasseerd zijn of van de karretjes van de vissers die helemaal niet gekeurd werden. Lawaai van de honderden personen die elkaar van ver of van dichtbij staan toe te roepen. Lawaai voortkomend ook van de soms honderden schoolkinderen die de maandag onze vismijn met een bezoek vereren en die ook geen voorbeeld van tucht en stilte vormen. Het is zeker niet te verwonderen dat de kopers die bovenaan de vangst staan (ze kunnen toch ook niet allemaal beneden staan) bijna niets kunnen horen, noch van wat er aangewezen wordt, noch van de prijs die de afslager vraagt. Het moet toch mogelijk zijn dat lawaai te verminderen. Het moet zelfs mogelijk zijn om dat lawaai bijna allemaal uit te schakelen. De maatregelen die hier voor zouden nodig zijn zullen echter wel nooit genomen worden. Velen zouden al tevreden zijn met een beetje minder lawaai en dat zou men byb al kunnen bekomen door die schoolkinderen niet rond de verkoop toe te laten. Ook door er wat meer op te letten dat die traktors hun motor afzetten, verder door de vrachtwagens (meestal dan nog buitenlandse) te verbieden voorbij de verkoop te rijden. In Oostende is blijkbaar veel, zoniet alles toegelaten. Er wordt al te dikwijls vergeten dat het hier om vaak grote bedragen gaat. Bij één koop kan het al om honderd-

duizend frank en meer gaan. Tien manden tong kosten de laatste tijd van 50.000 tot 75.000 fr., dat zijn allemaal geen cijfers en bedragen om mee te lachen, vooral niet wanneer men ze moet betalen. Het is dus logisch en elementair dat men voor een goede gang van zaken zorgt.

Kopen op andermans naam

Het afschaffen van het toegangsrecht tot de vismijn heeft 'n andere kwaal in het leven geroepen. Verschillende kleine kopers die vroeger een koperskaart kochten omdat ze dan het dagelijkse toegangsrecht tot de vismijn niet moesten betalen, zagen het nut van dergelijke koperskaart niet meer in. Zij kopen nu op de naam van een andere koper, natuurlijk met diens toestemming. Dit is echter gevaarlijk en kan aanleiding geven tot betwistingen. Het kan gebeuren dat eens iemand iets koopt voor een ander omdat die persoon toevallig niet aanwezig zijn. De laatste tijd wordt er echter bijna evenveel door personen op de naam van anderen gekocht alsdat er op de eigen naam gekocht wordt. Dat is niet normaal en daar zou moeten een stokje voor gestoken worden vooraleer er grappen gebeuren die kostelijk kunnen uitvallen. Er zijn immers personen in de vismijn die altijd bereid zijn hier of daar een graantje mee te pikken (er verdwijnen regelmatig bennen vis) en die kunnen ook iemands kopersnaam gebruiken en dan van niets gebaren. Dat is misschien wel een voorbeeld dat zelden zal voorkomen, éne keer is echter genoeg. En voor dat het gebeurd is moet er getracht worden dat het niet kan gebeuren. Dus met volmachten werken of het helemaal niet meer toelaten.

PECHERIES A VAPEUR

naamloze vennootschap
Maatschappelijke zetel :
14, H. Baelskaai, Oostende
Handelsregister Oostende n° 172
De Heren aandeelhouders worden verzocht deel te nemen aan de algemene vergadering op 17 april 1973 te 16 uur, te Brussel, Luxemburgstraat, 19 (vierde verdieping).

DAGORDE

1. Verslag van beheerders, commissaris en commissaris revisor.
2. Goedkeuring van balans en winst- en verliesrekening per 31 december 1972.
3. Ontlasting te verlenen aan beheerders, commissaris en commissaris revisor.

Neerlegging van de aandelen, vijf volle dagen vóór de vergadering ten maatschappelijke zetel, of bij de Bank van Brussel te Oostende en te Brussel, Regentiestraat, 2.

(7346V)

Publiciteit in

HET VISSERIJBLAD

doet Uw

Zakencijfer stijgen

Datum Vangsten Kgr. Fr. Min. Maks. Gem.

VISAANVOER TE OOSTENDE

30-3	5	38.250	602.690			
2-4	23	381.800	7.362.450			
3-4	5	47.050	1.192.210			
4-4	3	46.000	842.722			
	36	513.100	10.000.072			

GARNAALAANVOER TE OOSTENDE

28-3	12	695	46.249	55.—	72.—	66.—
29-3	12	715	50.177	58.—	81.—	70.—
30-3	11	750	51.763	50.—	86.—	69.—
31-3	3	60	4.209			
1-4	3	154	11.374	66.—	84.—	

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

29-3	8	18.167	604.799			33,29
30-3	11	53.289	2.020.901			37,49
2-4	24	72.329	2.773.700			38,34
3-4	12	57.459	2.619.669			45,34
4-4	14	85.681	2.418.783			28,23

WAARVAN TONG

29-3	6	3.102	333.930			107,64
30-3	11	12.816	1.344.480			104,11
2-4	18	13.750	1.435.050			104,36
3-4	12	14.014	1.530.310			109,27
4-4	14	7.899	867.850			109,86

GARNAALAANVOER TE ZEEBRUGGE

29-3	15	2.302	140.817			36/93
30-3	19	2.596	174.089			45/102
4-4	13	2.616	192.283			54/107

GARNAALAANVOER TE NIEUWPOORT

30-3	6	323	26.731	78.—	92.—	
31-3	4	232	17.102	69.—	78.—	
4-4	5	287	29.479	90.—	110.—	

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

30-3	7	5.775	181.475			
2-4	13	25.911	519.518			
4-4	8	10.143	238.148			

Afvaarten Oostendse Haven

DONDERDAG 29 MAART 1973

O.316, IJsland
Z.509, Noordzee
O.37, Noord
O.181, Kanaal
O.189, Kanaal
O.307, Kanaal
Z.597, Kanaal

Z.584, Kanaal
O.172, West

MAANDAG 2 APRIL 1973
N.765, West

DINSDAG 3 APRIL 1973
O.307, West

WOENSDAG 4 APRIL 1973

VRIJDAG 30 MAART 1973

O.288, IJsland
O.127, Kanaal
O.123, Kanaal
O.303, Kanaal
N.752, West
N.185, West
O.26, West
Z.452, West

O.236, IJsland
O.216, IJsland
O.318, IJsland
O.231, Noord
O.134, Noord
O.229, Kanaal
N.705, Kanaal
O.159, Kanaal
O.217, West
N.722, West
N.736, West
Z.33, West
O.37, West
O.69, West
N.543, West

ZATERDAG 31 MAART 1973

O.312, Noord
O.128, Kanaal

OOSTENDE

VRIJDAG 30-3-1973

WEST

Z.38	9	105	—	82.340
N.543	8	95	—	84.220
O.69	9	145	—	100.940
N.736	8	150	—	130.040
N.752	9	270	—	197.560

MAANDAG 2-4-1973

IJSLAND

O.324	16	400	—	219.390
O.318	18	900	—	644.240
O.317	18	1200	—	1031.560
O.216	18	900	—	686.080

NOORDZEE

O.231	16	350	—	329.240
-------	----	-----	---	---------

NOOP HEAD

O.236	16	500	—	329.910
-------	----	-----	---	---------

KANAAL

N.705	16	10	4000	502.340
O.229	13	200	—	162.870
O.134	16	220	—	241.050
O.206	16	320	—	260.250
O.239	16	400	—	296.790
O.274	16	150	1600	336.180
O.159	16	350	—	263.230
O.237	16	320	—	237.680
O.198	16	60	4500	571.550
O.369	16	140	1700	269.150

WEST

O.148	8	80	—	117.380
O.156	9	100	—	147.030
N.738	7	130	—	118.120
O.217	8	220	—	168.980
N.422	7	140	—	142.930
N.765	7	80	—	95.860
N.759	7	140	—	147.420

DINSDAG 3-4-1973

KANAAL

O.72	13	60	2800	400.430
------	----	----	------	---------

WEST

N.706	8	240	—	232.980
O.35	9	240	—	213.740
O.243	9	250	—	246.800
N.722	6	95	—	80.960

WOENSDAG 4-4-1973

KANAAL

O.224	16	400	—	317.052
O.66	15	320	—	285.380
O.232	14	300	—	214.770

KUST

O.555	1	—	75	7.730
-------	---	---	----	-------

VERWACHTINGEN

MAANDAG 9 APRIL 1973

IJSLAND: O.81— O.202.
KANAAL: O.254 — O.141 —
O.249 — O.118 — O.135 — O.82 —
Z.499 — O.114 — O.275.
WEST: N.715 — N.723 — N.705
— O.2784 — O.282.
NOORD: O.151 — O.94 — O.285.

DINSDAG 10 APRIL 1973

KANAAL: O.83 — O.309 —
O.180.
WEST: O.279 — N.719 — O.192
— O.307.

WOENSDAG 11 APRIL 1973

KANAAL: Z.34 — O.306.
WEST: N.752 — N.185 — Z.452
— O.26 — N.736.
NOORDZEE: Z.509.

NIEUWPOORT

VRIJDAG 30-3-1973

N.267	41.535	N.700	28.670
N.498	15.220	N.349	26.920
N.807	25.940	N.1	29.550
N.788	6.870	N.805	6.870

De variatie van de « Westvisser » werd goed verkocht Kabeljauw en gullen van 1400 tot 910 fr de ben. Grote wijting 970 en 920 fr. De kleine moesten opgevangen worden net als de kleine zandschullen. De tongen van 80 tot 125 fr volgens soort! De kleinste soort kreeg 106 fr!

MAANDAG 2-4-1973

N.700	35.160	N.715	51.952
N.346	83.240	N.710	47.040
N.491	48.540	N.345	51.590
N.590	40.407	N.36	31.270
N.498	9.010	N.807	26.800
N.1	39.990	N.349	30.560
N.761	23.959		

Vijfhonderd bennen vis werden gelost. Grootste part: gullen en wijting. De kabeljauw kreeg 1600 en 1780 fr de ben; De gullen volgens grote van 1400 tot 950 fr. Er was weinig platvis, welke op het laatst van de markt zelfs 1040 fr voor de drielingen en 800 fr voor de kleine platvis kreeg. De grote wijting liep op tot 1050 fr. Kleine van 420 tot 480 fr. Zandscharren langs de goedkope kant: grote ongeveer 400 fr, kleine rond de 300 fr de ben. De tongen liepen op in prijs naar het laatst van de markt, de lappen van 72 tot 83 fr, de 2e 96 tot 102 fr, de 3e 123 tot 129 fr., de 4e 120 tot 130 fr., de 5e 110 tot 123 fr en de kleine van 110 tot 115 fr.

Roggesoorten waren er maar weinig, de moers 1800 fr, tilten 1350 fr. Enkele bennen knorhaans (stekkers) werden verkocht aan 380 en 450 fr.

WOENSDAG 4-4-1973

N.720	85.230	N.765	41.538
N.147	33.620	N.730	13.080
N.591	13.780	N.788	19.970
N.700	17.370	N.1	13.560

Tweehonderd bennen vis met ongeveer 350 kg tongen werden gelost. De «rare» vis werd heel duur verkocht, Tarbot kreeg 150 en 160 fr de kg. Grieten 80 en 85 fr. Kabeljauw van 1500 tot 1900 fr de ben. De gullen kregen 1400 tot 1200 fr de ben. Kleine, waar vooral in deze soort de kwaliteit en de sortering van belang is, kreeg van 420 tot 540 fr en zelfs 650 fr de ben. Weinig platvis welke rond de 25 en 30 fr de kg kreeg. Kleine platvis van de kustvisserij liep zelfs op tot 1500 fr de ben. Weinig roggen, zeehonden en speurhaaien, welke dan ook hoge prijzen kregen!

Weinig vis op de markt ingevolge het stormweder van de laatste dagen!

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN

IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Nieuwpoort	
	2-4-1973	2-4-1973	2-4-1973	3-4-1973	4-4-1973	4-4-1973	4-4-1973	2-4-1973	4-4-1973	
Tarbot : groot (123)	144 -152	140 -165	105 —,—	145 -165	145 -153	165 -172	140 —,—	150 -160		
middel (123)	100 -112	68,—115		91,—120	104 —,—	90,—125	115 —,—	140 —,—		
klein (123)	85,—91,—	40,—65,—		48,—85,—	86,—,—	48,—75,—	80,—,—	90,—,—		
Griet : groot (123)		60,—68,—	72,—,—	65,—71,—		68,—73,—	85,—,—	85,—,—		
middel (123)		49,—56,—		50,—59,—		60,—69,—				
klein (123)		40,—48,—		45,—49,—		48,—53,—				
Schelvis : groot										
middel	12,—15,—									
klein	6,20-10,—									
Heek : groot	45,—,—				46,—,—					
middel	23,—38,—				34,—,—					
klein	10,—16,40				17,—,—					
Lom	13,—16,—									
Leng				20,—42,—						
Rog (I)	22,—42,60		30,—,—		15,—27,40					
Keilrog (123)	24,—41,60			30,—35,—	44,—,—					
Rog (23)		31,—37,—		28,—37,—		26,—29,—	36,—,—	35,—,—		
Tilten (23)		28,—35,—		24,—26,—		18,—22,—	30,—,—	30,—,—		
Scherpstaart (23)		28,—37,—		20,—25,—		20,—28,—	28,—,—	33,—,—		
Halve mans (23)		22,—25,—		18,—19,—		16,—18,—	24,—,—	28,—,—		
Teelt (2)		21,—26,—		16,—17,—		16,—18,—				
Katrog (2)		10,—12,—		10,—14,—		14,—16,—				
Kabeljauw	17,80-26,60	28,—30,—	22,—30,40	29,—35,—	16,60-18,80	26,—29,—	36,—,—	37,—40,—		
Gul (groot)		24,—27,—		25,—28,—		20,—26,—				
Gul (middel)	15,—22,—	20,—23,—	13,60-29,60	22,—25,—	14,—15,—	17,—21,—	20,—30,—	24,—30,—		
Gul (klein)		19,—20,—		22,—26,—		16,—19,—				
Hozemondhamme	52,—89,—		42,—89,20		44,—81,—					
Wijting : groot	19,40,—	14,—17,—	25,40,—	14,—18,—	14,—,—	18,—22,—	20,—,—	21,—24,—		
klein	7,—,—	10,—12,—	9,80,—	9,—11,—	9,—,—	8,25-11,—	8,—10,—	8,—13,—		
Schar	6,—8,—	6,—10,—	8,40-13,—	9,—18,—		3,60-10,—	6,—10,—	7,—20,—		
Steenhol	13,—45,40	15,—38,—	29,—50,—	8,—44,—	14,—44,—	28,—49,—				
Zeehaai	20,—24,—	15,—21,—	15,60-21,20	14,—22,—		18,—24,—		20,—,—		
Hondshaai	9,—13,60		6,60-11,60		5,40-7,—					
Doornhaai										
Pieterman										
Makreel	6,—20,—				10,—13,—					
Horsmakreel										
Zeekeeft										
Schaat										
Zeebaars (klipvis)										
Kongeraal			22,—,—	8,—10,—	11,—,—					
Schartong										
Volle haring										
IJle haring										
Haringshaai										
Steenhol	5,—7,—		8,—8,40		6,—,—					
Heilbot										
Koolvis	10,—13,—									
Steur										
Zeewolf										
Pollak	16,—22,—		22,—,—		15,—19,—					
Zonnevis	25,—58,—									
Koningsvis										
Vlaswijting										
Zeeduivel				51,—86,—		50,—80,—				
Schotse schol				8,—28,—						
Zeehond		8,—10,—		14,—15,—		15,—18,—	20,—,—	24,—,—		
Bot								2,—,—		
Rode Poon (roobaard)		14,—18,—	22,—35,—	10,—14,—	8,—13,—					
Grauwe Poon (knorh.)	4,80,—	7,—8,—	7,—,—	6,—12,—	7,—,—	10,—13,—	8,—,—	7,—8,—		
Rode Knorhaan	22,—42,—		36,—45,40	14,—24,—	31,—44,—					
Posten		5,—6,—		5,—8,—		6,—8,—				
Langoesten (midden)										
(klein)										

Lees "HET VISSERIJBLAD"

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Woensdag 28 maart werden in IJmuiden aangevoerd : 870 kg tong, 4 kisten tarbot en griet, 122 kisten kabeljauw, 304 kisten koolvis, 9 kisten leng, 57 kisten schelvis, 55 kisten wijting, 338 kisten schol, 2 kisten schar, 2 kisten haring, 5 kisten hake, 1 kist varia.

Prijzen, in guldens, per 1 kg : gr. tong 6,73-6,50, grm. tong 8,75-8,22; klm. tong 8,69-8,52; tong 1 9,80-9,51; tong 2 9,96-9,50; tarbot 10,12-9,92.

Per 125 kg : gr. leng 128-114.

Per hoop : roggen 52-41.

Per 50 kg : kuit 84-75; schar-tong 57; bot 26-18,50; tarbot 402-327; griet 232-210; kabeljauw 1 98-78; kabeljauw 2 180-81; kabeljauw 3 143-84; kabeljauw 4 138-88; kabeljauw 5 108-64; blanke koolvis 1 68-65; blanke koolvis 2 84-81; koolvis 1 28; koolvis 2 40-37; koolvis 3 45-40; koolvis 4 41-38; schelvis 1 69; schelvis 2 69-67; schelvis 3 70-56; schol 1 77-63; schol 2 88-78; schol 3 98-83; schol 4 70-63; schar 150; wijting 1 70-50; haring 26,40; makreel 62; hake 2 120; hake 3 51; kl. lom 46; haai 71-32; poontjes 29.

Besommingen : KW.135 f 29.000; 178 f 1.150; UK.78 f 2.900; EB.28 f 4.900; VD.9 f 1.800; 15 f 2800; 19 f 4.500; 25 f 4.900, 46 f 2.600; WR. 49 f 970, 137 f 960, YE.25 f 1.200; IJM.1 f 1.310, 7 f 590; ZL.6 f 1.550.

Donderdag 29 maart 1973 werden in IJmuiden aangevoerd, door 30 schepen : 6.180 kg tong, 14 kisten tarbot, 175 kisten kabeljauw, 579 kisten schol, 24 kisten schar, 92 kisten wijting en 5 kisten varia.

Prijzen, in guldens. Per 1 kg : gr. tong 6,52-6,06, midd. tong 8,34-8,19, klm. tong 9,17-8,59, tong 1 10,02-9,83, tong 2 9,99-9,47, tarbot 10,61-10,12.

Per 50 kg : tarbot 437-345, griet 260-239, kabeljauw 1 120-105, kabeljauw 2 123-107, kabeljauw 3 140-90, kabeljauw 4 142-89, kabeljauw 5 97-60, schol 1 76-63, schol 2 102-70, schol 3 98-71, schol 4 7463, schar 77-50, wijting 1 71-55, wijting 2 70-62, haring 24,20, tongschar 148, bot 12,50-8,00.

Besommingen : EH.7 f 7.400, GO 4 f 15.500, 21 f 17.700, 24 f 14.000, 26 f 15.800, KW 178 f 1.060, UK 78 f 2.900, 245 f 8.300, VD 9 f 1.800, 15 f 2.400, 19 f 2.400, 25 f 3.200, 46 f 2.500, 115 f 7.500, IJM 1 f 1.400, ZL 6 f 2.600, WR 49 f 1.600, 137 f 1.070, UK 23-107 f 6.300, 135-145 f 1.600, 196-234 f 2.400, 54-208 f 500.

Maandag 2 april werden in IJmuiden aangevoerd : 29.000 kg tong; 124 kisten tarbot en griet; 1327 kisten kabeljauw; 2622 kisten koolvis; 66 kisten leng; 1065 kisten schelvis, 865 kisten wijting; 34 kisten hake; 198 kisten haring; 2055 kisten schol; 95 kisten schar; 25 kisten makreel; 165 kisten varia.

Prijzen in guldens, per 1 kg : heilbot 9,26-7,96; grote tong 6,33-6,14; grm. tong 6,33-6,14; klm. tong 8,26-8,04; tong 1 10-9,40; tong 2 9,94-9,17; tarbot 9,15-8,57; zalm 8,68-8,31. Per 125 kg grote leng 130-124.

Per 50 kg : tarbot 387-316; griet 240-196; kabeljauw 1 88-70; kabeljauw 2 95-72; kabeljauw 3 100-77; kabeljauw 4 86-80; kabeljauw 5 80-62; koolvis 1 44-36; koolvis 2 47-38; koolvis 3 48-39; koolvis 4 42-35; blanke koolvis 1 76-74; blanke koolvis 2 77-72; schelvis 1 71-48; schelvis 2 64-46; schelvis 3 66-45; schelvis 4 51-43; schol 1 87-71; schol 2 64-46; schol 3 93-75; schol 4 85-67; schar 75-36; wijting 1 70-42; wijting 2 55-40; haring 30,40-24; makreel 30,80-26; schar-tong 75-54; haai 90-65; poontjes 67-30; krab 43-32; kuit 104-65; steenholk 41-28; tongschar 126-90.

Besommingen : KW.29 f 12.000, 51 f 5.600, 52 f 11.200, 55 f 19.800, 74 f 27.000, 80 f 18.100, 87 f 16.200, 113 f 18.100, 132 f 15.400, 145 f 23.400, 15 f 1.440, 152 f 9.400, 167 f 9.200, 187 f 6.600, 195 f 23.100, 197 f 17.800, 205 f 16.500, 214 f 8.300, 226 f 8.700, 33 f 3.300, 127 f 12.400, 174 f 6.600, 180 f 590, 185 f 9.000, 189 f 19.200, 190 f 680, 209 f 7.300, 210 f 11.500, 213 f 3.600, WR 25 f 14.700, 32 f 18.100, 45 f 7.300, 50 f 12.100, SCH 117 f 20.900, VL 7 f 8.000, 90 f 35.200, 110 f 17.600, 112 f 24.200, IJM 4 f 1180, 11 f 2130, 15 f 13.100, 18 f 22.900, 29 f 38.700, 36 f 44.000, 57 f 40.000, 205 f 1.800, 207 f 6.200, 209 f 7.500, 211 f 4.800, 221 f 8.700.

Aan de dinsdagmarkt 3 april werd te IJmuiden aangevoerd : 2750 kg tong, 39 kisten tarbot en griet; 407 kisten kabeljauw; 688 kisten koolvis; 198 kisten leng; 801 kisten schelvis; 253 kisten wijting; 189 kisten schol; 17 kisten schar; 108 kisten hake; 122 kisten haring; 288 kisten makreel; 108 kisten diversen.

Prijzen in guldens : per 1 kg : heilbot 9,50-7,10, tarbot 8,59-8,40; gr. tong 6,63-6,03; grm. tong 8,40-8,01; klm. tong 9,29-8,94; tong 1 10,98-10,24, tong 2 10,87-10,36.

Per 125 kg : gr. leng 162-110; blanke koolvis 176-162.

Per 50 kg : hake 1 178-154; hake 2 120-92; hake 3 74-39; haai 102; wolf 102; kl. leng 65-51; tarbot 377-367; griet 254-190; kabeljauw 1 135-100; kabeljauw 2 153-107; kabeljauw 3 101-90; kabeljauw 4 105-90; kabeljauw 5 81-60; koolvis 1 48-43; koolvis 2 47-44; koolvis 3 55-42; koolvis 4 46-39; blanke koolvis 2 74-67; schol 1 80-62; schol 2 87-75; schol 3 104-87; schol 4 85-76; schelvis 1 71-55; schelvis 2 65-47; schelvis 3 63-46; schelvis 4 61-48; wijting 1 69-54; wijting 2 70-56; haring 38,80-28,40; schar 78-56; makreel 30-21,50; tongschar 120-91; schar-tong 89-65; poontjes 45-35.

Visaanvoer te Den Helder

Week van 26 maart tot en met 31 maart 1973

Met reeds op maandag een zeer drukke aanvoer van die kotters die de zaterdag daarvoor niet meer konden lossen, begon de week al hoopgevend.

Een hoop die ook op de volgende dagen volledig in vervulling ging, want mede door de goede weersomstandigheden waardoor ook de kleinere kotters onbelemmerd konden vissen en door de behoorlijke vangsten van deze kotters, was er alle dagen een zeer behoorlijke aanvoer.

De grote aanvoerpieken lagen uiteraard op vrijdag en zaterdag, met dagomzetten op deze dagen van resp. f 343.000,— en f 528.000,—.

Toch voerden de 131 kotters die gedurende de afgelopen week aan de markt waren ruim 343.000 kg. vis aan, waarvan — en hieruit blijkt wel duidelijk de sterk toegenomen tongaanvoer — maar liefst ruim 128.000 kg. tong, die ondanks deze sterk toegenomen vangsten nog voor zeer hoge prijzen van de hand gingen.

In het begin van de week varieerden de gemiddelde prijzen per aangevoerde kilogram van deze vissoort van f 8,50 tot ruim f 9,—, om door de grote aanvoer op vrijdag en zaterdag iets terug te lopen tot f. 7,75 — f 8,25.

Opmerkelijk was het verschil in aangevoerde sortering, waardoor ook het vrij grote verschil in de gemiddelde prijzen kan worden verklaard.

Zoals kon worden verwacht voor de tijd van het jaar, liep de scholaanvoer eveneens nog vender terug, waardoor voor deze vissoort de prijzen sterk opliepen, zelfs tot ruim f 80,— per kist van 40 kg. voor verschillende sorteringen.

Door deze omstandigheden kon dan ook een zeer hoge weekomzet, ruim f 1.381.000,— worden genoteerd.

Waren de besommingen van de kleinere kotters over het algemeen zeer goed, ook de grote weekkotters hadden over het algemeen niet te klagen, al viel wel waar te nemen dat de verschillen, afhankelijk van de visgronden nogal groot waren.

De hoogste besommer, die als uitzondering nog een grote partij schol had weten te vangen, besomde voor 12.142 kg. vis, waarvan 3.925 kg. tong, een bedrag van ruim f 44.800,—.

Twee andere grote kotters wisten zelfs resp. 4.939 kg. en 4.617 kg. tong aan te brengen, voor een besomming van resp. f 43.600,— en f 41.700,—.

Van de andere grote kotters varieerden zoals gezegd de besommingen nogal, maar een vijftiental kotters besomde toch nog een bedrag tussen de f 20.000,— en f 40.000,—.

Al met al was de afgelopen week een voor alle betrokken partijen een goede visweek.

GEMEENTELIJKE VISAFSLAG DEN HELDER

Aanvoerbericht van 26-3 tot en met 31-31973.

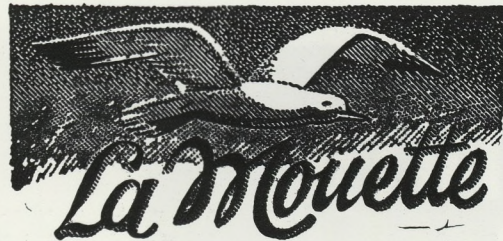
Door 131 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd :

Vissoort	Hoeveelh. in kg.	Opbrengst	Prijs per kg.
TONG	128.187	1.019.871,13	van f 10,89 - f 5,87
TARBOT	6.049	45.673,86	van f 10,25 - f 2,44
GRIET	3.759	14.672,09	van f 5,34 - f 1,54
SCHOL	155.218	234.640,53	van f 2,03 - f 0,88
SCHAR	7.810	4.614,90	van f 1,25 - f 0,39
WIJTING	5.400	4.511,91	van f 1,25 - f 0,55
KABELJAUW	34.350	51.231,01	van f 2,55 - f 0,87
TONGSCHAR	245	711,40	van f 3,31 - f 2,39
BOT	1.150	353,63	van f 0,46 - f 0,20
STEENBOLK	420	277,75	van f 0,71 - f 0,45
PALING	479	4.795,00	van f 10,00 - f
ROG	185	233,00	van f 1,25 - f
DIVERSEN	75	85,00	van f - f

343.327 1.381.661,21

REDERS LEEST UW VAKBLAD

OSTEND STORES & ROPEWORKS

Gedeponoord merk :

HENDRIK BAELSKAAI 12, 8400 - OOSTENDE

Burelen en Administratie :

Tel. : (059) 755.81 (5 lijnen)

Telex : 18128

Telegramadres : PEFLOS - Oostende

Fabriek : Oudenburgsteenweg 31

Tel. (059) 715.42

(059) 714.41

(059) 770.33

HARDE VEZELSPINNERIJ SISAL, MANILA EN SYNTHETISCHE GRONDSTOFFEN

MECHANISCH FABRICAGE VAN NETTEN

NYLON, POLYETHYLENE, POLYPROPYLENE GARENS, TOUWWERK en NETTEN

SPECIALITEITEN

VOOR DE ZEEVISSERIJ :

Manila, sisal, nylon, polyethylene
en polypropylene trawltwine
Touwwerk
Alle soorten netten
Staaldraad
Alle visserijgereedschap

VOOR DE LANDBOUW :

Sisal bindgaren
Pick-up garens

SPORT :

Allerlei netten

VOOR DE NIJVERHEID :

Sisal inpakgarens
Tapijtgarens

TAPIJTEN

(6766V)

- Olie-druk omkeerkoppelingen zonder en met vertraging
- Onder alle omstandigheden betrouwbare kwaliteitsprodukten gebaseerd op een meer dan 60-jarige ervaring.

Agente voor de Belgische Visserij :

N. V. BREVO

S. V. S C A P

Amsterdam. N.

Telefoon 687.65 (4 lijnen)

Telex 12539

Telegrammen Brevo-Amsterdam

Werkhuizen :

Ed. Anseelelaan Oostende

Tel. 787.79

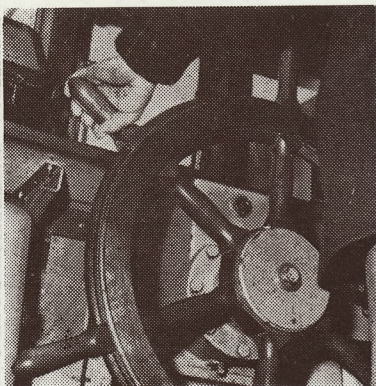
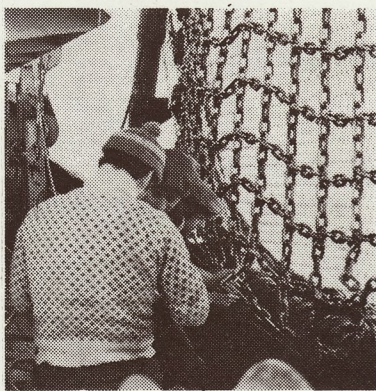
Burelen :

H. Baelskaai 27, Oostende

Tel. 729.51 - 709.31 - 709.32

(6239V)

hulp in nood s v

onderlinge verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen

h. baelskaai, 27

oostende

Tel. (059) 716.89

Telex : hunood 192.29

Gedekte risico's: eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies — lichamelijke schade
aan derden — navigatietoestellen — zeegoed —
vistuig.

Meer dan 30 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

Aan de leden wordt een teruggave van minstens 10 % verleend
op de betaalde premies.